

GEMEENTERAADZITTING d.d. 21 FEBRUARI 2020

=====

VOORZITTER: Goedenavond, iedereen. Allemaal hartelijk welkom. Zowel de gemeenteraadsleden als het publiek. Voor we beginnen aan de zitting heb ik een paar mededelingen. Ik deel het overlijden van de heer Dieter Roosen mee, de schoonbroer van onze schepen Wout De Meester en ook van de heer Hector Van Der Coelden, de vader van raadslid Kris Van Der Coelden. Wij bieden aan hen onze deelneming aan. Dan zijn er twee blije gebeurtenissen. De geboorte van Cesanne (?), dochtertje van raadslid Maxime Callaert. Hij heeft voor ons een traktatie voorzien. Net zoals onze burgemeester, die grootvader is geworden van Margot. Voilà.

BURGEMEESTER: Het zijn glazen potten, zijt voorzichtig hé.

VOORZITTER: Ja, voilà. Verder heb ik ook de afwezigheid van schepen Henne te melden, die wegens ziekte – zoals jullie weten – niet aanwezig is. En ook de afwezigheid van raadslid Lore Baeten, die voor deze zitting hier niet aanwezig kan zijn. En ook zal raadslid Van Der Coelden de zitting vroeger verlaten. Goed, dan beginnen we meteen aan de gemeenteraad. En we beginnen met de notulen en het zittingsverslag van de gemeenteraadzitting van 24 januari 2020. Kunnen we die notulen goedkeuren? Goed? Dan wie is voor de goedkeuring? Dat kan eenparig? Super. Punt 2, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, deelname aan de mobiliteitscyclus voorbehouden voor aspirant-inspecteurs, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, dat is toegelicht in de commissie, maar de korpschef wil naar aanleiding van dit punt ook nog wel een kleine correctie mededelen.

KORPSCHEF: Ja, ik heb tijdens de commissie een ruime presentatie gedaan over onze 7 actieplannen, onze 7 werven van het zonaal veiligheidsplan. En achteraf, ik heb daar een kleine fout gezegd. Ik ging ervanuit dat de MIWA-personeelsleden, dat die al GAS-vaststeller konden zijn. Maar dat is de intentie, maar dat is nog niet het geval. Dus dat wou ik toch eventjes rechtzetten. Dank u.

VOORZITTER: Zijn hierover vragen? Kunnen we dan stemmen? En dat is eenparig, oké. Punt 3, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van één functie van inspecteur van politie (afdeling dringende politiehulp, dispatcher), goedkeuring. Zijn hier vragen over? Kunnen we dat ook eenparig stemmen?

Punt 4, gemeentepersoneel, vacant verklaren van de functie van adjunct-algemeen directeur, vaststellen selectiecommissie en selectievoorwaarden, vaststellen functiebeschrijving en aanstellen extern selectiebureau, goedkeuring. Vraagt hier ... Is dat oké? Dat is dan eenparig goedgekeurd. Ah oké, sorry. Ah ja, excuseer. Eén onthouding van ... Ja, punt 5, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, convenant voor organisatie Ronde van Vlaanderen Cyclo 2020 en overeenkomst toetreding interlokale vereniging, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat is zoals de voorbije jaren dus geen speciale wijziging, geen vragen in de commissie.

VOORZITTER: Zijn hier nog vragen? Kan dat goedgekeurd worden? Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 7, werken, Gavertje Vier, stookplaats ... Oh, excuseer, ik ga al een beetje te snel. Punt 6, werken, Romain De Vidtsparck, vandalisme openbaar sanitair, plaatsen camera's, goedkeuring en advies. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, toegelicht tijdens de commissie.

VOORZITTER: Ja, er is een vraag van mijnheer De Meyer. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Collega's, vroeger was het zo, dat er in het park een vaste ploeg was van de groendienst en dat daarnaast twee parkwachters waren. Reeds bij de eerste pensionering van een parkwachter heb ik geïnformeerd en gepleit voor een vervanging. Volgens ons is het probleem naar de toekomst toe het volgende. Camera's, die werken vooral repressief en veel minder preventief. Wij willen eigenlijk een verhaal houden om niet alleen camerabewaking te organiseren, maar daarnaast ook een systeem van parkwachters. Het grote voordeel daarvan is, dat is niet alleen repressief, maar ook preventief. Sociale controle is zeker voor jongeren met een problematiek belangrijk en ook voor de andere burgers. Parkwachters zijn zinvol om volgende reden. Het is een kans bv. om mensen van de groendienst, die problemen hebben met de rug, een uitgroei baan te kunnen geven. Een andere mogelijkheid zou ook kunnen zijn, dat men werkt met vrijwilligers, eventueel met een vrijwilligersstatuut. En parkwachters hebben als groot voordeel, dat zij preventief kunnen werken, maar we zouden ook kunnen denken om een educatieve functie op te starten op natuur- en milieuvlak, zodanig dat ze bij de vele waardevolle bomen en planten, die daar aanwezig zijn, aan geïnteresseerde medeburgers of toevallige bezoekers een toelichting kunnen geven. Men zou zelfs kunnen denken om ze te laten vergezellen van stagiairs van scholen, die in de tuinbouwrichting mensen op stage sturen. Kort samengevat, camera's hebben zin, maar zijn vooral repressief. Wij wensen een veel ruimere werking, preventief, sociaal, educatief en we vinden het eigenlijk bijzonder jammer, dat op dit vlak niet wat meer creativiteit aan de dag gelegd wordt door het stadsbestuur.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Toen ik dit punt op de agenda zag verschijnen, dacht ik een beetje vergelijkbaar met collega aan een artikel, dat verschenen was in de pers in 2018 naar aanleiding van de pensionering van de laatste stadswachter en de titel is dan “parkwachter verdwijnt, buurt bezorgt”. En de bezorgdheid van de buurt is duidelijk niet onterecht geweest. Dus als er vandaag problemen zijn, dan is dat voor een belangrijk deel, denk ik, aan het ontbreken van parkwachters in het park. En allé, het verbaast ons dat u als schepen niet heeft gedacht om bij de problemen, die zich nu stellen, in eerste instantie terug te grijpen naar de situatie van de parkwachters. Nu, ik heb contact genomen met één van de parkwachters en die heeft mij verteld op welke manier dat zij tewerk gingen. En zij werkten inderdaad in twee shiften. Er was permanentie van 7u ’s morgens tot 8u ’s avonds. De toiletten waren enkel open tijdens die uren. Vanuit hun kantoor hadden zij trouwens een heel goed zicht op de toiletten en ook in de toer, dat ze deden in het park, hebben ze daarop gelet. Er was ook vandalisme, maar zij vertelden mij ook dat ze verschillende vandalen, allé, of mensen die vernielingen probeerden aan te brengen, dat ze die hetzij op voorhand hebben kunnen vatten, hetzij achteraf hebben kunnen vatten. Hetzelfde met drugdealers. Zij hebben die ook kunnen vatten of hebben zij kunnen doorgeven aan de politie. Er was sociale controle, er was preventief optreden. En met camera’s loop je sowieso altijd achter de feiten aan. Je denkt dat je de zaak onder controle hebt, maar het is eigenlijk maar schijnveiligheid. En in dat opzicht willen wij dus ook wel pleiten voor opnieuw het instellen van een dienst van parkwachters in het park. Ik denk dat het een job is, die nodig is, die nuttig is en die ook sterk gewaardeerd wordt door de bevolking. Want de parkwachters, die zeggen vandaag nog altijd als ze in de stad komen, dat mensen hen aanspreken “ja, vroeger was het proper, vroeger werden als er een vuilbakje kapot was, was er ...” en “vroeger tussen de kuisbeurten van de kuisvrouwen door werden de toiletten ook onderhouden door de parkwachters”. Dus het was in die zin een preventieve, nuttige aanwezigheid van hen. En ik denk dat de factor mens en menselijkheid, dat we die nooit kunnen uitschakelen, want anders creëer je een soort van kille big brother-mentaliteit. En ik denk dat niemand daarbij gebaat is. Dus, schepen, ik zou graag vandaag willen pleiten voor opnieuw de parkwachters te installeren. En ik denk dat dat een goeie zaak zou zijn voor iedereen.

VOORZITTER: Goed. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, ik denk dat er twee zaken eigenlijk, die voor een stuk mekaar overlappen, hier aan mekaar gekoppeld worden. Eén, de problematiek van de bevuiling van het sanitair aan de kant van de Walburgstraat is niet nieuw.

Dat is ook de laatste jaren, allé, toegenomen. Niet alleen hier, maar ook – en Julien Ghesquière heeft er nog over tussengekomen – met de toiletten in het station zijn er lang problemen geweest. Ik heb dat ook trouwens samen met de korpschef op het periodiek overleg met de mensen van de NMBS, Infrabel en De Lijn ook aangekaart. Dus daar heeft men ook zeer lang, maandenlang, ik denk zelfs anderhalf jaar lang die toiletten moeten sluiten. Zelfs de aanwezigheid van personeel, specifiek toilet personeel, zorgde nog altijd voor problemen of konden de problemen niet altijd voorkomen. Vandaar dus dat vanuit de mensen van het park, maar ook vanuit de politie is aangedrongen om daar toch camerabewaking te installeren in de hoop, collega De Meyer, dus dat dat vooral preventief zal werken, ontradend zal werken. En ja, indien er dan toch zaken worden aangetroffen op plaatsen waar dat niet hoort, dat dat toch mede tot de identificatie van de daders zou kunnen leiden. Dat is één zaak. Dus ik denk, het is ook niet toevallig dat we ook op andere plaatsen in de stad helaas – want we doen dat niet met enthousiasme, maar omdat het een belangrijk technisch hulpmiddel is – dus dat we camera's moeten plaatsen. Twee, het bestuur, ook het vorige bestuur heeft ervoor gekozen om geen vaste parkwachters met de exclusieve taak van parkwachter meer in te zetten, maar om dus de toezichtstaken in het park toe te vertrouwen aan de gemeenschapswachten. Waarbij zij dus ook op andere plekken en andere momenten kunnen worden ingezet. Dus dat is een andere taakinfilling. In de zomer is ook in het kader van wijkwerken, zijn er ook mensen ingezet in het stadspark. Ja, dat is een andere invalshoek, een andere benadering. En taken, die collega De Meyer bv. voorstelt, ja, je zou dat aan parkwachters kunnen toevertrouwen, maar je kan dat ook op een andere manier als het gaat over educatieve zaken toevertrouwen. En het aanpakken van herstellingen en dergelijke meer, ja, dat hoort eigenlijk ook aan de technische diensten. Ik weet niet of één van de schepenen nog ter zake moet aanvullen, maar daarvoor geef ik dan graag het woord aan collega Buysrogge.

VOORZITTER: Ja, schepenen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, heel kort, in aansluiting bij wat de burgemeester vertelt. Het is dus zo dat, er zijn, er is nog toezicht en er zal ook altijd toezicht zijn in het park. Dus hier wordt gezegd van de parkwachters, dat is afgeschaft. Dat is niet waar. Die zijn ingekanteld in heel het verhaal van de gemeenschapswachten. Dat is toch niet onbelangrijk om mee te geven. Dat zorgt er ook voor dat er ook een nog betere permanentie is ook net in het park, doordat er in die grotere groep van mensen dat toezicht in het park kan verzekerd worden.

Het is ook juist de bedoeling om dat team van die gemeenschapswachten, we hebben het er al over gehad in het kader van de bespreking van de meerjarenplanning, om net dat team verder te versterken en uit te breiden, net omdat we werk willen maken van het versterken van dat toezicht op het openbaar domein. Dat is toch iets wat ik wil meegeven. Daarnaast is er ook natuurlijk vanuit het beheer openbaar domein, de vroegere groendienst, de reinigingsdienst, zijn er ook nog ploegen die in het park aanwezig zijn, die op die manier eigenlijk ook een soort van toezichtstaak kunnen vervullen. En tot slot, mijnheer De Meyer, wil ik u ook bedanken voor uw suggestie rond die stagiairs dat je doet. Het is ook zo, dat we in heel wat teams en heel wat diensten binnen de stad werken met stagiairs. Dat is ook een weg, die we verder willen bewandelen. Dus als er daar op dat vlak concrete suggesties zijn of concrete mogelijkheden zijn, zijn we altijd bereid om dat te onderzoeken.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Korte reactie. Burgemeester, uit alle wetenschappelijke onderzoeken blijkt, dat camera's hoofdzakelijk repressief werken en veel minder preventief. Schepen Buysrogge, u zegt kijk, we gaan die taak overnemen met de stadswachten. Mijn vraag is heel concreet, kan u garanderen dat er permanent overdag stadswachten in het park aanwezig zijn? Dat heb ik bij uw vroegere uiteenzettingen over de stadswachten niet vernomen. Ik blijf toch pleiten om na te denken over die parkwachters om die naast een toezichtstaak eventueel ook een educatieve taak te geven. En ik richt mij ook een beetje naar de schepen van duurzaamheid. Ik denk dat hier een kans zit om op dat vlak een bepaald project op te zetten, mits enige creativiteit.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik wou toch ook even op uw tussenkomst, schepen Buysrogge, reageren. Want hoeveel uren weet u, dat die gemeenschapswachten in het park doorbrengen? Ik weet van verschillende mensen, die regelmatig in het park komen, dat zij nog maar zeer weinig de gemeenschapswachten daar zien. En er is een groot verschil tussen iemand, die dedicated toezicht heeft op het park, die ook een autoriteit heeft - want de parkwachter die had een autoriteit in het park – is een groot verschil dan een gemeenschapswacht die af en toe misschien eens eventjes passeert. Als hij al passeert, want bij mijn weten gebeurt dat zeer weinig op dit moment.

VOORZITTER: Goed. Als de discussie is ... Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, allé, het is juist de bedoeling om dat team verder te versterken, dat heb ik al gezegd. Dat past ook in heel ons verhaal rond toezicht openbaar domein, dat we het toezicht en dus ook die taken die de gemeenschapswachten op dit moment doen, om die verder te versterken.

Daarvoor zullen er ook de procedures doorlopen worden om dat team verder uit te breiden. Betekent dat, dat dan een 24 op 24 of tijdens de uren overdag dat er verzekerd permanentie is op elk moment van de dag, want dat was dan uw vraag? Neen, dat is niet verzekerd. Maar op dit moment is dat er ook niet, net zoals dat er in andere ... Maar op andere, net zoals dat op andere publieke domeinen, zoals andere parkomgevingen en zo, dat is daar ook niet verzekerd. Dus in die zin is het de bedoeling en is het de bedoeling om daar met de regelmaat van de klok te passeren, om daar toezichtstaken te kunnen doen. Maar er zijn ook nog andere terreinen dan dat.

DE MEYER: In de weekends ook, schepen? Want in de weekends komt er het meeste volk. Zullen er dan ook stadswachten zijn in de weekends?

WYMEERSCH: Ja of neen hé.

DE MEYER: Zullen er in de weekends – ik herhaal mijn vraag – zullen er in de weekends ook stadswachten aanwezig zijn of niet? Wablieft?

HANSSENS: Allé, uiteraard. Men moet ook niet doen alsof dat in de tijd van de parkwachters er een permanentie, 365 dagen op een jaar was. Dat is niet het geval hé. Dat was niet het geval. Wat Peter hier probeert uit te leggen, is we gaan het team toezicht versterken. Dat laat ons toe om meer flexibel te werken op die toezichtstaken over het ganse openbaar domein. Dat laat ons toe om ook die permanentie van dat toezicht een stuk te verzekeren. Ik wil nog eens herhalen, wat we al de vorige gemeenteraden herhaald hebben, het team wordt versterkt naar 15 voltijdse equivalenten. Dat laat ons toe om een permanentie te verzorgen, ook in de weekends – dat zal dan de nadruk op zaterdag dan waarschijnlijk ook zijn en op zondag zal er ook wel iemand aanwezig zijn – maar dat gaat niet 24 uur op 24 zijn.

DE MEYER: Mijn pleidooi is ook niet voor 24 uur op 24, maar wel de uren dat het licht is en dat er veel bezoekers komen, zeker in de weekends. En in het verleden was er een vrij hoge permanentiegraad. Schepen, gij zult mij niet onmiddellijk kunnen antwoorden en dat hoeft ook niet, maar ik zou graag vóór volgende gemeenteraad een mailtje van u ontvangen, waarin u mij laat weten gedurende welke dagen de 7 op 7, gedurende hoeveel uur een stadswacht daar aanwezig zal zijn. En als ik dat krijg tegen volgende gemeenteraad is dat prima.

VOORZITTER: Ja, ik geef ...

HANSSENS: Ja, maar u zal dat niet krijgen tegen volgende gemeenteraad, mijnheer De Meyer. Dat team, dat is in volle opbouw. Dat zal pas aan volle sterkte zijn vanaf volgend jaar bij het overdragen van het personeel van de parkeerdienst naar ... Allé, eigenlijk niet overdragen, want die zitten al in het team toezicht. Dat die vrijgemaakt worden voor de toezichtstaak.

En wij bereiden dat voor, samen met de parkeerwachters - dat is hen ook beloofd - in het traject dat die takenverdeling en die takeninvulling zal gebeuren. Maar dat er toezicht in het park zal zijn, 7 dagen, dat lijkt mij evident. En liefst doen we dat met gemeenschapswachten en dat team toezicht. En als dat niet kan, ja, dan gaan we moeten zoeken om dat te versterken. Maar het is wel de bedoeling, dat er wel iemand aanwezig is als het park allé, open is. En dat is 7 dagen op 7.

DE MEYER: Goed. Gij kunt mij nog niet laten weten ...

HANSSENS: Maar niet 24 uur op 24.

DE MEYER: ... hoe het zal zijn met de nieuwe ploeginstelling, dat begrijp ik. Maar laat mij dan minstens weten hoe het zal zijn met de huidige ploeg van stadswachten, in welke beperkte mate er nu reeds toezicht is gedurende die 7 dagen. Dat kan u mij perfect laten weten.

HANSSENS: Dat kunnen we bezorgen, ja.

DE MEYER: Trouwens, ik wil er ook op wijzen, zonder dat probleem op te schroeven, dat daar ook bepaalde activiteiten en handelingen gebeuren, die eigenlijk ja, de bevoegdheid van een stadswacht overstijgen en eigenlijk politieel toezicht vereisen. Maar de stadswacht zou dat minstens kunnen signaleren aan de politie om op dat moment tot daar te komen.

VOORZITTER: Goed. Ik geef nog het woord aan de heer Wymeersch en aan mevrouw Geerts.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de schepen – en ik richt mij speciaal tot schepen Hanssens – in verband met zijn uitspraak “vroeger was er ook geen volledige bezetting van het stadspark, enz...”. Vroeger is vroeger. De tijden zijn veranderd, mijnheer de schepen, voor moest u het nog niet weten. Er was zelfs nog een tijd – en ik herinner mij, toen zat ik hier al, stel u voor – dat het park zelfs niet omheind was, dat er geen hek rond stond. Collega De Meyer, het was toen mijnheer De Meyer zelfs schepen was, toen het gebouwd is. Toen was dat zelfs niet nodig. Nu is alles nodig. En het zal nog veel nodiger worden. Maar als ik dan aan de andere kant nog eens zie, dat de gemeenschapswachten nog een taak zullen bij krijgen ... En het zou mij benieuwen, moesten wij eens een ophijsting krijgen, mijnheer de schepen van personeel, van alle taken waarvoor die gemeenschapswachten moeten gekwalificeerd zijn, ge zou ervan verschieten hé, welke takenenveloppe dat die hebben. En die moeten daar voor alles bekwaam in zijn en moeten zelfs, zoals hier zelfs al gesuggereerd wordt, bij ontstentenis van de politie moeten ze zelfs kunnen ingrijpen in eerste orde en uit eerste hand. Ik denk dat u hun verantwoordelijkheden en taken, die aan iemand anders toebehoren, in feite nu gaat verschuiven op de schouders van gemeenschapswachten met alle gevolgen van dien om God weet welke reden. Maar dat mag je mij in de toekomst dan wel eens uitleggen.

VOORZITTER: Ik geef eerst het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Korte bedenking. Er is uiteraard de discussie over het kwantitatieve geheel. Wanneer gaan mensen aanwezig zijn. Wat ik wel denk, dat een aandachtspunt is en we gaan de oefening afwachten, is dat ik niet echt geloof dat je dat, je krijgt dat kwantitatief georganiseerd met 15 personeelsleden, maar je krijgt dat niet kwalitatief georganiseerd. Wat bedoel ik daarmee? De vroegere stadswachter, die kent, allé, wij kennen hem, maar hij kende ook de bezoekers van het park. En ik denk dat dat toch wel een heel belangrijke is, zeker in het kader van overlast, dat ge zowat weet waar moet ik extra op letten en dergelijke. Dus met 15, als dat een beurtrol wordt met 15, dan gaat dat niet werken. Dus misschien moet je binnen die groep een groep maken, allé, dat ze die mensen ook kennen. En ik denk dat ge dat gedrag, als daar al ongepast gedrag zou zijn – ik druk mij iets genuanceerder uit dan de vorige spreker – allé, dan is het belangrijk dat men die gasten of wie dat daar, dat men die kent. Dus dat vind ik toch ook een belangrijk aandachtspunt.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor de werking? Dat is de meerderheid, sp.a, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. En wat doet Vlaams Belang? Voor, oké. Excuseer. Punt 7, werken, Gavertje Vier, stookplaats, fase 2, renovatie automatische regeling, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, ook toegelicht in de commissie. Geen vragen.

VOORZITTER: Waren daar vragen of opmerkingen? Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 8, werken, stadswinkel en stadsarchief, inrichting vast meubilair, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen De Bruyne? Euh, mijnheer Van Gansen? U hebt het woord.

VAN GANSEN: Heel kort. Het is ook duidelijk toegelicht in de commissie, maar ik denk dat ik toen nog niet gevraagd had of – maar dat mag ook achteraf op mail – of dus die meerkost van een half miljoen euro – het is toch een behoorlijk bedrag – of dat ook bijkomt bij het ere-loon van uw architecten? Dus dat uw architecten ... Nee, dat is niet het geval? Oké, ja, goed. Dan de toelichting van onze fractie. Goh, we gaan ons onthouden, niet omdat we het het personeel niet gunnen, maar omdat het toch wel een vrij groot bedrag is en dat ja, in de communicatie zo blijkt dat het stadhuis meer gaat kosten dan voorzien.

VOORZITTER: Ik dank u. Ja, mevrouw Geerts vraagt het woord.

GEERTS: Wij gaan daar met onze fractie naadloos bij aansluiten hé. Het personeel, dat staat niet ter discussie, maar in het kader van een goed budgettair beleid is dit geen mooi voorbeeld natuurlijk.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij sluiten ons daar ook bij aan. Want op die manier worden inderdaad de, ja, het prijsticketje van het nieuwe stadhuis toch wel behoorlijk hoog.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan ... Ja, schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, het verbaast mij wat de tussenkomst, aangezien dit geen nieuwe informatie is. En bij de meerjarenplanning wel degelijk het bedrag van 1,4 miljoen – want dat is de kost voor het vast meubilair – is goedgekeurd geweest. Allé, althans bij meerderheid. En dat toen, dat was ook duidelijk in een vorig bestuur, mevrouw Geerts, allé, u doet alsof dit nieuwe informatie voor u is, maar u wist perfect dat de enveloppekost van de nieuwe stadsvleugel, dat dat niet inhield, dat er nog bijkomend moest geïnvesteerd worden in vast meubilair. Doe nu niet alsof dat iets nieuws is voor u. U wist dat perfect.

VOORZITTER: Mevrouw Geerts?

GEERTS: Eerst, ik excuseer mij, mijnheer De Bruyne, dat ik niet alle cijfers van dat meerjarenplan, dat ik die niet één voor één vanbuiten ken. Ik excuseer mij daar oprecht voor. Ten tweede, allé, u maakt nogal een kronkelredenering hé. Ik denk dat gij nog niet doorhebt hoe het hier werkt. Het is niet omdat de meerderheid die meerjarenplanning heeft goedgekeurd, dat wij dat moeten goedkeuren. Eigenlijk zegt u, ja, maar wij hebben dat goedgekeurd, dus het verbaast mij dat gij dat nu ook niet goedkeurt. Allé, zo werkt dat niet hé. Ten derde, ja, we willen ook wel wat zuinigheid en we zien natuurlijk keer per keer dat bedrag oplopen. Er is weer een overschrijding. En ten vierde, wil ik toch even zeggen, omdat u nu toch verwijst naar de vorige legislatuur, dat wij op het einde van de vorige legislatuur ook in het college al signalen gegeven hebben, omdat wij vonden, wij stonden helemaal achter het project van het nieuwe stadhuis, maar wij vonden dat dit buitensporig was qua financiën.

VOORZITTER: Oké, goed. Kunnen we dan ... Ah, sorry.

DE BRUYNE: Ja, ik wil daar nog één ding op zeggen.

VOORZITTER: Ja, schepen?

DE BRUYNE: Allé, uw zorg is ook mijn zorg hé. Ik wil die enveloppekost ook beperken en bij deze, dit is geen nieuwe informatie nogmaals. En we gaan er alles aan doen met onze diensten om ervoor te zorgen, dat die enveloppekost ook niet meer stijgt dan wat er nu op tafel ligt.

VOORZITTER: Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid en het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is sp.a, CD&V en PVDA.

BURGEMEESTER: Jos De Meyer heeft twee keer gestemd. Jos heeft twee keer gestemd. Ah, die telt voor twee, Jos.

VOORZITTER: Punt 9, diensten, raamovereenkomst voor het uitvoeren van studieopdrachten voor technieken, aangepaste wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, ook toegelicht tijdens de commissie.

VOORZITTER: Zijn daar vragen over? Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, we gaan dat punt goedkeuren, maar ik wil nogmaals mijn suggestie herhalen, die ik gedaan heb aan de vorige schepen van de logistieke dienst en die daar toen mee instemde. En dat was eigenlijk om bij overeenkomsten voor uitvoeren van opdrachten, waarbij veel verplaatsingen zijn, in de offerte ook een beperkt aantal punten te plaatsen op de ecologische voetafdruk van de verplaatsingen. En toen is daarmee ingestemd, dat dit zou gebeuren. Ik heb snel de overeenkomst doorgelezen, misschien heb ik ergens overgekeken, maar mijns inziens is dit niet het geval. En u begrijpt dat er een groot verschil is als dat een aannemer is van Sint-Niklaas of het Waasland of van ... (?), Blankenberge of Lommel.

VOORZITTER: Schepen?

DE BRUYNE: Ja, uiteraard, dat is een nieuwe vraag die niet tijdens de commissie is gesteld. Ik wil dat laten onderzoeken door de diensten of dat inderdaad niet is opgenomen en die suggestie niet meegenomen is toen. Dus het wordt vervolgd. Ik ga u dat via het verslag bezorgen.

DE MEYER: Is dat voorzien nu, schepen of niet?

DE BRUYNE: Awel, ik zeg het. Het is een nieuwe vraag, die mij gesteld is. Ik kan dat niet, ik ken dat bestek. Allé, het is een hele kanjer, dat bestek. Dus ik weet niet vanbuiten of het is opgenomen of niet. Dus in die zin zal ik mijn diensten bevragen en het antwoord zal schriftelijk bezorgd worden via het verslag.

DE MEYER: En als het niet opgenomen is, gaat het dan nog aangepast worden?

DE BRUYNE: Daar kan ik nu niet op vooruitlopen. Dat is afhankelijk van ja, de ...

DE MEYER: Als het niet dringend is, zou ik zeggen stel het een maand uit en voeg het nog in.

DE BRUYNE: Nee. En we gaan nu in onderhandeling ... (overschakelen naar bandopname 2) ... dus de procedure is vanaf morgen bij wijze van spreken wordt die opgestart. Dus ook daar gaan we uiteraard geen, allé, proberen geen ...

DE MEYER: Het verrast mij, dat een Groene schepen, zonder zeker te zijn dat het er inzit, zegt "dit punt moet er persé vandaag door". Maar goed.

WYMEERSCH: Mij verbaast het juist niet van een Groene schepen.

DE BRUYNE: Nogmaals, allé, het zou fijn zijn, mocht u uw vragen, mocht u uw vragen tijdens de commissie dan stellen en dan kan dat onderzocht worden en kan u het antwoord gegeven worden ...

DE MEYER: Schepen, het was mij vorige legislatuur toegezegd door de schepen, verantwoordelijk voor de logistiek, dat men in de toekomst daar steeds rekening mee zou houden. En vandaag controleer ik eventjes als het engagement, dat mij toegezegd is einde vorige legislatuur, effectief nageleefd wordt.

DE BRUYNE: Nogmaals, ik heb geen weet van die toezegging. Nogmaals. En ik ga ervanuit, dat mijn diensten, allé, of onze diensten daar dan ineens ook rekening mee houden hé.

DE MEYER: Veiligheidshalve zullen we ons onthouden. We hadden het graag goedgekeurd, maar veiligheidshalve zullen we ons onthouden.

VOORZITTER: Goed. Als er geen tussenkomsten meer zijn, dan zullen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is sp.a, PVDA en CD&V. Punt 10, werken, raamovereenkomst voor het aanbrengen van thermoplastische wegmarkeringen, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Hanssens? Zijn daar vragen/opmerkingen? Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 11, kaderovereenkomst energiediensten door Intergem – Fluvius Duurzame Gebouwen, goedkeuring. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, ook toegelicht tijdens de commissie en verder geen vragen.

VOORZITTER: Zijn hier vragen of opmerkingen? Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? En dat is de voltallige meerderheid, sp.a, PVDA en CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Vlaams Belang. Punt 12, zakelijke rechten, Vijfstraten 102, kosteloze grondafstand, vaststelling voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Geen vragen in de commissie.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen? Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 13, zakelijke rechten, Stichting Jan Buytaert, renteloze lening met hypothecair mandaat, voorwaarden akte, goedkeuring. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ik heb dat toegelicht in de commissie als vervanger van schepen Baeyens, die geen commissie had. Maar dat was geen probleem.

VOORZITTER: Akkoord? Kunnen we stemmen? Eenparig? Ja. Punt 14, zakelijke rechten, verlegging waterloop 8010 ter hoogte van Klapperbeekstraat 180 tot en met 184, goedkeuring + vaststelling voorwaarden ontwerpaktes. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, dat is kort toegelicht in de commissie. Ik weet niet of er nog vragen zijn.

VOORZITTER: Zijn daar vragen? Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 15, detailhandelsplan, subsidiereglement kernversterkende premies, wijziging, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dat is toegelicht in de commissie en er is ook een overzicht gegeven van de evolutie en de uitkeringen, die er al geweest zijn van de kernversterkende premies.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Snellings en mevrouw El Moussaoui?

SNELLINGS: Ja, wij gaan ons onthouden op dit punt. Niet omdat wij tegen enige ondersteuning zijn voor de zelfstandigen, maar omdat wij het opportuun vinden om een uitbreiding te maken naar het ganse grondgebied van Sint-Niklaas en de deelgemeenten. Indien dat mogelijk zou zijn, kan u volledig op onze steun rekenen.

VOORZITTER: Mevrouw El Moussaoui?

EL MOUSSAOUI: Schepen, wij zouden het punt willen goedkeuren, maar ik heb wel een vraag. Ik heb vernomen, dat er in het kader van het circulatieplan 30 parkeerplaatsen gaan verdwijnen in de stationsbuurt, wat een invloed zal hebben op de Stationsstraat en het bezoek aan de Stationsstraat. Klopt dat? Ja, ik weet dat de vraag ...

HANSSENS: 30 parkeerplaatsen?

EL MOUSSAOUI: Ja, ik heb begrepen van een winkelier in de Stationsstraat, die mij vertelde deze week, dat de parkeerplaatsen op het Stationsplein ter hoogte van Kréfel en Action en ..., dat die gaan verdwijnen.

HANSSENS: Ja, maar dat zijn er geen 30. Dat zijn er 12.

EL MOUSSAOUI: En dat er nog andere plaatsen zouden verdwijnen in de Casinostraat en de ... Of klopt dat niet?

HANSSENS: Het is wel zo, dat er voor de Casinostraat, de Broodstraat, de R. Van Britsomstraat een ontwerp in opmaak is naar aanleiding van de winkel-/wandellus, maar dat ontwerp is nog niet klaar. Maar dat is niet de bedoeling om de parkeercapaciteit af te bouwen. Maar ja, het ontwerp is nog niet klaar, dus we gaan proberen om zeker in de R. Van Britsomstraat bv. een gelijkgrondse aanleg mogelijk te maken met meer groen daarin, maar toch het behoudt van parkeerplaatsen. Dat zijn er al niet zoveel dat er inzitten. Met mogelijks een doorgroei-scenario, waarbij in de toekomst die parkeerplaatsen elders zouden kunnen voorzien worden. Maar het is niet de bedoeling of het is geen doelstelling op zich om minder parkeerplaatsen te maken.

EL MOUSSAOUI: Een doelstelling op zich niet, maar zal het wel een gevolg kunnen zijn?

HANSSENS: Dat kan, maar ik kan niet vooruitlopen op het ontwerp. Dus er is een ontwerper bezig.

EL MOUSSAOUI: En die 12 plaatsen ...

HANSENS: En die 12, die zijn in het kader van de circulatiemaatregelen op het Stationsplein, waarbij we conflicten tussen automobilisten, voetgangers en fietsers zoveel mogelijk proberen te vermijden en waarbij dat we dubbelrichtingsverkeer aan de kant van het station – voor fietsers dan – proberen mogelijk te maken. Op die plaats liggen die parkeerplaatsen dan wel in de weg. Bovendien trekken die parkeerplaatsen natuurlijk heel veel verkeer aan, dat telkens rond het Stationsplein leidde. Dus dat is een maatregel, die ook toegelicht is aan de handelaars rond het Stationsplein ik denk op het einde van januari. Dus vandaar hebben die die informatie gekregen.

EL MOUSSAOUI: Oké, maar ik denk dan, schepen Somers, dat het, het is een goeie maatregel natuurlijk, maar de vraag is wat het effect zal zijn van die maatregel als er aan de andere kant parkeerplaatsen gaan verdwijnen, die een groter effect zullen hebben op het centrum van de stad.

SOMERS: Ja, ik denk – om te antwoorden op uw vraag - ...

VOORZITTER: Ja, nog even, schepen. Ook mijnheer De Meyer had nog even het woord gevraagd.

DE MEYER: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik heb begrepen, collega's, onze collega heeft gezegd we gaan dit punt goedkeuren, maar ik herhaal uiteraard, schepen, mijn suggestie vanuit de commissie. Het is hier ondertussen ook reeds aangebracht door andere mensen uit de gemeenteraad, die zich aansluiten bij onze suggestie, die ik gedaan heb. Dat soortgelijke maatregelen zeker moeten genomen worden ook in de deelgemeenten om daar de kernen te versterken. U hebt erop gezegd, dat u daar wenst over na te denken. Dat ge dat genegen zijt. Maar om het zeker niet te vergeten, hebben we graag dat het ook in het verslag staat van de gemeenteraad. U hebt het gekoppeld aan plannen van ruimtelijke ordening om de kernen in de deelgemeenten en in sommige andere wijken af te bakenen. Ik heb u er toen reeds op gewezen, dat is een oefening die reeds gestart is vorige legislatuur. We zouden toch niet graag hebben, dat dit op de Griekse kalender komt. Vandaar dat we het even herhalen en te gepasten tijde, mevrouw de voorzitter, zullen we de schepen daaraan herinneren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef eerst nog het woord aan schepen Somers en daarna ook nog aan schepen Hanssens.

SOMERS: Ja, ik dank eigenlijk een aantal mensen, die hier een tussenkomst gedaan hebben, omdat zij eigenlijk naadloos aansluiten wat onze meerjarenplanning en in onze strategische nota staat. En ik ga dat even verduidelijken en eventjes voorlezen.

Het zijn maar 3 zinnen. “In de meerjarenplanning wordt het bedrag voor kernversterkende premies voor handelszaken bestendig tot 220.000 euro per jaar”. Daar ziet u dat dat bedrag eigenlijk hoger is dan het bedrag, dat wij momenteel uitgeven. Wij hebben vanaf de invoering van de kernversterkende premies in totaal een 280.000 euro uitgegeven. Dat is ook voorgesteld op de commissie. Verder, nu vervolg ik wat in de strategische nota staat “Hierbij legt de stad de focus op onze kernstad in Sint-Niklaas, maar er is ook aandacht voor de kernen in onze deelgemeenten. De stad wil ook bovendien samenwerking ondersteunen tussen deelgemeenten en onze kernstad”. Tot hier de uitleg in de strategische nota. Dus ik dank beide sprekers, dat zij volledig ondersteunen wat in de strategische nota staat. En dat zij dat dus ook nog eens suggereren, maar het is eigenlijk een beslist beleid. Maar ik wil daar wel aan toevoegen en ik heb dat ook in de commissie gezegd, dat in het kader van ondersteuning van de deelgemeenten, wat nog moet uitgewerkt worden, dat daar de doelstelling volledig anders is dan in het focusgebied. En dat we dus geen kopie gaan nemen van de kernversterkende premies en de reglementering daarrond in het focusgebied en dat gewoon gaan kopiëren naar de deelgemeenten. Ik denk dat dat op maat van de deelgemeenten moet zijn. En dan kan ik niet uw verhaal volgen, dat we dat voor het ganse grondgebied doen, want dat is juist een belangrijke oefening, die in vorige legislatuur gestart is om eigenlijk een concentratie en een beperking van de winkel/horecaruimtes in onze kernstad te beperken en ons daarop te focussen. Dat is iets dat veel gemeenten doen. En dat moet je doen in het kader van de leegstand. Dus ik ga daar ook bijblijven, dat die kernversterkende premies voor de binnenstad gefocust zijn op ons focusgebied, dat in vorige legislatuur is gedefinieerd, maar ik volg wel – en dat was ook een aandachtspunt, dat ik in de strategische nota en dus ook in de meerjarenplanning had laten opnemen – om toch ondanks het feit dat het reeds ingeschreven bedrag per jaar van 220.000 euro, het feit dat dat niet opgebruikt werd, dat ik toch dat bedrag bestendig heb willen laten met een bijkomende focus op de deelgemeenten. Dus ik zal mij daar ook aan houden, dat dit zo zal gebeuren.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

HANSSENS: Ja, ik moet mij verontschuldigen, Saloua. Ik denk dat ik weet vanwaar dat getal komt. Dat komt van de parking aan de academies in de Boonhemstraat. Vandaar komt dat aantal. Dat zijn een 10-tal parkeerplaatsen aan het Stationsplein en een 20-tal parkeerplaatsen aan de ingang van de academies, waar we van die parking een park willen maken in het kader van de verbouwing van de inkom van de academies en de heraanleg van de Boonhemstraat. En de Boonhemstraat, die zal pas aangelegd worden, nadat de verbouwing van de academies klaar is. En vandaar komt dat aantal. Ik denk dat dat de reden is, waar die 30 vandaan komt.

Voor die 20 parkeerplaatsen trouwens, zeker in het kader van de docenten en de studenten van de academies, gaan we zoeken naar compensatie voor die parkeerplaatsen op privaat terrein. We zijn in onderhandeling met een aantal partijen om dat mogelijk te maken om toch dat effect zoveel mogelijk uit te schakelen.

WYMEERSCH: Ja, daarbij aansluitend, mijnheer de schepen, zou het misschien niet aangegeven zijn om een oud plan, dat in deze stad toch fungerend was, terug boven het stof te halen en te denken als u dan toch op die site iets wil doen, om daar de geplande ondergrondse parking te realiseren ter hoogte van de bovengrondse parking nu aan de academies, onder de Hofstraat?

HANSSENS: Frans, we zullen in ieder geval de komende maanden met het parkeerbeleidsplan naar deze gemeenteraad komen, waarin een aantal insteken staan rond parkeren en waarbij dat we ook zullen waarschijnlijk schuiven met de parkeercapaciteit. Ik zal dat ofwel volgende maand ofwel in april zal ik daarmee naar de commissie komen.

WYMEERSCH: Ja, maar ik dacht jullie zijn toch niet aan het bouwen en aan het plannen, er kan een plan bij. Temeer omdat het er ligt hé. Dat plan ten minste.

VOORZITTER: ... (geen opname) ... Dat is eenparig. Punt 16, zakelijke rechten, rioproject Puitvoetstraat, inneming 2, voorwaarden akte, goedkeuring. Ah? Uw fractieleider stemde voor, ja. Dus ja, mag ik dan vragen, het Vlaams Belang heeft zich onthouden of ... Onthouding dus, goed. Graag eerst afspreken natuurlijk hé. Punt 16, schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, geen vragen hierover.

VOORZITTER: Geen vragen in de commissie. Zijn er nu vragen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dan zijn we aan de aanvullende punten gekomen. En het eerste aanvullende punt is een interpellatie van raadslid Ilse Bats, voorstel tot het starten van een fiets-o-theek voor kinderfietsen. Mevrouw Bats, ik geef u het woord.

BATS: Dank u wel. Ja, schepen en ik richt mijn vraag tot twee schepenen, omdat het half mobiliteit, maar ik denk ook tot half sociale economie kan evolueren, vandaar heb ik jullie allebei genoemd. Zoals u weet, samen moeten wij op zoek naar een beter georganiseerde mobiliteit en dus hoe meer mensen we warm kunnen maken om te fietsen of te voet door de stad te stappen, hoe beter. En te voet is vaak iets te ver, dat kan. En voor de fiets en de fiets, dat is voor sommige mensen of vooral voor gezinnen, jonge gezinnen, met snel opgroeiende kindjes vaak toch te duur. Daar is al onderzoek naar geweest. En dat blijkt dus echt wel een probleem. En dus vandaar de fiets-o-theek en het woord spreekt voor zich. Je ontleent een fiets en je kan die inwisselen zo vaak je maar wil, tot dat je kind groter is. Het kan een verschil maken.

Dus, een fiets-o-theek zou gezinnen met jonge kinderen de kans geven om voor een lage kostprijs toch telkens een nieuwe fiets of een nieuwe maat van fiets te gebruiken. Bij het voorstel, dat wij doen of wat wij graag zouden voorstellen, zouden we fietsen uitlenen voor kinderen tot 12 jaar of tot een bepaalde lengte, want ja, het is eerder de lengte dan het jaartal dat dan telt of geldt. Is een fiets te klein geworden, dan breng je hem gewoon terug en je krijgt een ander groter of beter exemplaar mee. Het idee is financieel interessant voor jonge gezinnen, maar ook sociaal, duurzaam, milieuvriendelijk, gezond, het is dus geweldig. Dat is zo. Voor een klein jaarlijks bedrag en ik heb al een beetje onderzoek gedaan, dat varieert, maar dat valt eigenlijk wel best mee in de meeste steden, die dat nu al doen. Want het is niet dat wij hier als eerste dat idee zomaar uitvinden. Ja, meestal kan je dus je fiets uitlenen uit een grote stock fietsen, waarbij elke wisselbeurt opnieuw nagekeken. Dat gebeurt zeer vaak met de sociale economie en dan kwam ik dus bij u, schepen. En ja, dat wou ik nog eventjes zeggen. Ik was hier mijn tekst even kwijt. Dus de voorbeelden, die ik al heb – want dat is misschien nog het interessantste – in Peer betaal je op dit moment voor een kind tot 12 jaar 20 euro per kind, ongeacht hoeveel gezinsleden er zijn. Je betaalt altijd 20 euro om een fiets te lenen. De organisatie van deze fiets-o-theek gebeurt via de bestaande kringloopwinkel daar. Dat gebeurt er zo. In Hasselt betaal je 30 euro voor je eerste kind en telkens minder voor 2^e, 3^e, 4^e kind. In Mechelen ... Ah, in Hasselt is het ook sociale economie. In Mechelen kan je terecht voor een kinderfiets via hetzelfde systeem. Een soortgelijke samenwerking met de stad, maar zo'n gedeelde samenwerking. Gent en Merelbeke hebben ook al een soortgelijke uitleendienst. In Tienen was het oorspronkelijk een initiatief van de onthaalouders, maar dat is breder uitgegroeid omdat het zo'n groot succes was. Dus er zijn genoeg. En in Antwerpen en Gent zouden er ook al maar eerder privé zo'n initiatieven zijn. Dus wat wij u graag zouden voorstellen is of vragen is of je dit voorstel zou willen onderzoeken in hoeverre dat in Sint-Niklaas eventueel bij al een bestaande dienst de Kringloop of hoe heet het nu weer, het fietspunt, of het daar ergens zou kunnen aansluiten. Misschien zelfs bij de nieuwe bibliotheek, wie weet. Uitlenen kan dan met van alles. Dus of je dat zou willen onderzoeken en eventueel binnen een paar maanden eens terugkoppelen wat jullie bevindingen zijn en of het eventueel zou kunnen uitgevoerd worden. Voilà.

VOORZITTER: Schepen Heyrman?

HEYRMAN: Ja, ik denk dat we uw bezorgdheid rond die betere mobiliteit voor iedereen zeker delen. In het huidige armoedeplan was er al een actie rond fietsmobiliteit. We hebben dan wat zitten zoeken met de armoedeorganisaties wat zou nu best zijn. Een fietsuitleensysteem toen.

Maar dan is er eigenlijk voor gekozen, omdat dat nogal complex was, om aan de verschillende armoedeorganisaties, die erom vroegen, een aantal fietsen te geven, vanuit Den Azalee fietsen die in orde gebracht waren en die ze dan zelf uitleenden. Nu, het idee van een echte fiets-otheek is al een paar keer geopperd of ja, aan bod gekomen de voorbije jaren. Er is al eens gedacht om het te integreren in de speel-o-theek van Huis van het Kind, maar dat is daar eigenlijk veel te klein. Er is ook al eens tussen de dienst duurzaamheid en Den Azalee een gesprek geweest, maar daar kwamen wel wat praktische bezwaren. Den Azalee zei van ja, op zich krijgen wij heel weinig kinderfietsen binnen. Die worden, allé, die zitten goed in het roulement denk ik bij families of vriendenkringen. Maar bv. onderhoud zien wij wel zitten. Er is ook al eens aan een ruilbeurs gedacht, maar tot nu toe is het altijd zowat bij de ideeën gebleven. Ik denk dat we inderdaad gewoon de redenering nog eens moeten maken van ja, zien we er brood in. En het voordeel is, want ik heb er ook een 7-tal opgezocht, het voordeel is natuurlijk dat er al wat systemen bestaan, al dan niet, soms zit de stad ertussen, soms niet, soms is dat volledig privé of zit er één of andere ja, natuurgerichte organisatie bij. Maar ik denk dat we bij die verenigingen eens ten rade kunnen gaan van wat zijn de ervaringen. Want zelf heb ik al prijzen gezien van 20 tot 60 euro per jaar. Wie financiert? Hoeveel kost dat? Is er ergens ruimte misschien binnen de uitbouw van Heistraat 135? Misschien kan het wel. Is dat dan voor iedereen of enkel voor de kwetsbare doelgroep? Wat met de concurrentie met fietshandelaars? Hoe nemen we die mee? Kunt ge ook uw eigen kinderfietsen inbrengen of vertrek je altijd van nieuwe fietsen of zit er eerder een ruil in? Kunnen we dat koppelen aan BizaBijs? Ja, het onderhoud. Vaak is zo'n project een samenwerking tussen verschillende partners. Dan moeten we eens kijken wie wil eventueel op de kar springen. Ge hebt op dit moment ook geefpleinen en sites waar zo'n dingen worden weggegeven. Dus ja, hoe zit dat daar? Komt dat vaak aan bod een fiets? En ja, eigenlijk stel ik voor om het de volgende keer te agenderen op het forum met Polsslag. Dus dat we bij hen eens vragen van kijk, allé, hoe zit dat voor jullie, welk idee hebben jullie daarover. En dat we de huidige initiatieven, die gekend zijn, dat we die eens bevragen wat hun bevindingen zijn en dat we dan eens de samenvatting maken en kijken van hoeveel zou dat dan effectief kosten en bij wie kan dat eventueel, wanneer, met wie. En dan zouden we dat eens naar de commissie brengen.

VOORZITTER: Mevrouw Bats eerst en dan mijnheer Maes.

BATS: Ja, wel, alles wat je zegt, daar kan ik inkomen. Ik zou wel niet te erg focussen op de armoede om het zo te zeggen. Ik zou het zo breed mogelijk organiseren. Ja, alle jonge gezinnen. Het is niet omdat ge ... Ja, misschien is het gewoon, hoe breder je het project opentrekt, hoe succesvoller voor iedereen.

Ik denk als ge het enkel focust op ja, de kansenpassen om het zo te zeggen, dat het misschien een net iets te klein initiatief wordt om het succesvol te laten zijn. Dus ik denk hoe breder je het maakt, hoe interessanter. Ik dacht ook nog, ik weet niet of hier opleidingen bestaan voor fietsherstellers in Sint-Niklaas. Syntra, VDAB, ik weet het niet. Of VTS. Om misschien die ook te betrekken. Dat zou misschien wel interessant zijn om van die uitsteek, ja, dan hebben die meteen stageplaatsen en is er daar ook ... Dat is misschien ook interessant.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, ik wil mij eigenlijk aansluiten bij wat collega Bats daarnet zei. Allé, in uw antwoord focust u heel erg op de kansarmoedegroep eigenlijk. En allé, ik zou er toch voor willen pleiten, want wij zijn daar ook voorstander van van dit voorstel, om dat toch breder te trekken. En inderdaad voor iedereen, die daar mee in wil stappen, om dat daarmee uit te bouwen. En nu zegt u dat u het alleen op, allé, dat u het op het volgende forum gaat brengen. Maar is het niet interessant, dat u ook uw diensten eens laat al die mogelijkheden bekijken en dat we dat binnen een maand of een paar maanden een presentatie krijgen van de verschillende opties, die u wenst te nemen?

HEYRMAN: Jef, ik denk dat gij altijd zo'n beetje selectief luistert, want dat heb ik net gezegd. Ik breng het op een forum, de diensten onderzoeken de initiatieven die er al geweest zijn, we bekijken wat de mogelijkheden zijn en dan breng ik het op de commissie. Dus dat heb ik eigenlijk gezegd. Ik zeg gewoon, dat er systemen zijn die eerder, dat we moeten kijken voor welke doelgroep kiezen we voor. En ik denk ook dat het breder is, maar er zijn bv. initiatieven die 60 euro per jaar vragen, wat al vrij veel is. Waar ik mij dan afvraag van ja, welke doelgroep komt daar dan op af? Hebben die voldoende klanten? Geven die dan reductie? Dus ik denk dat we ze gewoon moeten doorlichten en moeten kijken van wat zijn dan diegene die goed draaien. Maar de keuze voor een bredere doelgroep zou ook de optie zijn, die ik liefst zou nemen. Maar we zullen wel zien. Dus we brengen het zeker terug.

VOORZITTER: Oké. Dank u wel, mevrouw Bats voor de interpellatie. De volgende interpellatie is van raadslid Christel Geerts, eerbetoon aan onze verzetsstrijders met een straatnaam. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, mevrouw de voorzitster, wij hebben de laatste maanden toch gezien dat een aantal steden en gemeenten wijzigingen doorvoeren in hun straatnamen. En dat heeft te maken met het voortschrijdend historisch inzicht en ook bij sommigen de wens om in het reine te komen met hun verleden. En je ziet, er zijn diverse voorbeelden om, dat men bepaalde steden en gemeenten toch aan verzetsstrijders een straatnaam wil geven. Ik moet u daar het historisch belang en de historische context niet van situeren.

Wat wij graag willen vragen aan dit stadsbestuur is om één of meerdere straatnamen te reserveren voor onze verzetsstrijders. We houden bewust die vraag zeer algemeen om niet de discussie te hebben over welke straat gaan we dan wijzigen of welke straat gaan we kiezen. Allé, we willen echt gaan voor het principe. Voor ons is dat een zeer belangrijk iets, dat we die verzetsstrijders toch kunnen eren. Wat wij gedaan hebben, wij hebben contact genomen met de verenigingen in onze stad, die toch ja, betrokken zijn, laat ik zeggen. Die rond die thematiek allerlei zaken doen. En we hebben van hen een lijst bekomen met mogelijke namen. Ik zal die namen overmaken aan het bestuur, zodanig dat u dat in alle vrijheid zelf kan kiezen. Want voor ons gaat het vooral om het principe. Moeten dat dan nieuwe straten zijn of moeten dat bestaande namen zijn, die wijzigen, ook dat willen wij nog wel in het midden laten. Maar, allé, ik denk dat er toch wel wat straatnamen zijn in onze stad, die naar minder – en ik druk mij hier zeer voorzichtig uit – die naar minder fraaie aspecten van onze geschiedenis verwijzen hé. En dan is dat niet alleen Koningsgerelateerde namen, maar er zijn ook wel wat, toch wat namen die zelfs in de officiële verslaggeving als collaborateur gekenmerkt worden. Dus ik wil heel graag, dat het college zich over het principe buigt. En ik zal de namen, die wij ontvangen hebben, overgeven aan jullie.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel voor uw tussenkomst en uw suggestie om in de toekomst ook namen van straten voor te behouden aan mensen die tijdens de 2^e Wereldoorlog in het verzet zijn geweest en daar ja, ook de prijs voor hun leven hebben betaald. Want ik denk dat we het daar vooral over hebben. Nu, ik wil voor de collega's en zeker voor de nieuwe collega's, zelfs na 14 maand mag ik dat toch wel eventjes zeggen, dat we de jongste jaren in het algemeen rond straatnamen in deze stad ja, niet gul zijn kunnen zijn. Gewoonweg omdat er weinig of geen nieuwe straten zijn bijgekomen. De belangrijkste straatnamen, die de jongste jaren zijn toegekend, hebben enerzijds te maken met de uitbreiding van de Clementwijk, waarbij het stadsbestuur in het kader van de Europese gedachte er toen de voorkeur heeft aan gegeven om die dus te noemen naar een aantal Europese hoofdsteden. Stockholmplein, Londenstraat, Amsterdamstraat, noem maar op. Dus dat is denk ik ook een bekommernis, die in deze raad en in deze stad al heel breed en lang wordt gedragen. Twee, zijn er natuurlijk ook de inbreidingsgebieden. We hebben hier de VTS-site, waar dan de namen verwijzen naar de verschillende vakspecialiteiten en dergelijke meer. We hebben de Houtzagerij, we hebben de Weverij, waar ook verschillende namen aan gegeven zijn. Weverij, de Twijnderijstraat, ook Willy Bruggeman naar de fabriek, die daar toen gelegd is of gestaan heeft.

We hebben de Filteintstraat gekregen, waar ook – en daar moet ik mevrouw Geerts al meedelen – dus één straat genoemd is naar iemand die als verzetsstrijder tijdens de 2e Wereldoorlog is overleden, vermoord, geëxecuteerd, Willy Stevens, die trouwens ook in Sint-Niklaas een gedenkplaat heeft. Wat de 2e Wereldoorlog betreft, is het ook zo dat al kort na de 2e Wereldoorlog de Brouwersstraat, de Richard Van Britsomstraat geworden is. Dus dat zijn twee figuren uit het verzet, dus die een eigen straatnaam hebben gekregen in deze stad. Na de 1^e Wereldoorlog zijn 4 mensen uit het verzet, euh 3 mensen uit het verzet hebben een straatnaam gekregen, Clement Heirman en Joseph Loncke, maar die kennen we al heel lang. Recent, recent, ik denk een 15-tal jaren geleden, ook op voorstel denk ik mede van uw fractie, mevrouw Geerts, heeft Mathilde Vandermeulen een straatnaam gekregen. En uiteraard kennen we ook allemaal de naam van de Wegvoeringstraat, dus van diegenen die opgepakt zijn en weggevoerd zijn tijdens de 1^e Wereldoorlog ... (overschakelen naar bandopname 3) ... Dat is een tragische bladzijde uit onze geschiedenis, die onvoldoende gekend is. Men denkt dat dit vooral in de 2^e Wereldoorlog of uitsluitend in de 2^e Wereldoorlog gebeurd is, maar dat is dus ook tijdens de 1^e Wereldoorlog gebeurd. Leon Vermeire en August De Bonte zijn geen verzetsstrijders, maar soldaten uit onze stad dus die tijdens de 1e Wereldoorlog zijn gesneuveld. Nu, we hebben een aantal heel beperkte wijzigingen van straatnamen doorgevoerd de jongste jaren. Een klein stukje van de Van Britsomstraat met maar één huisnummer, dat van de schouwburg en de foyer, is de Paul Snoekstraat geworden, zonder c voor het verslag. Een veel gemaakte fout, Paul Snoekstraat. En we hebben een stukje van de Hoge Heirweg, wat doorsneden wordt door de verkeerswisselaar van de E17, de Oude Heirbaan genoemd. Voor de rest zijn er dus zeer beperkte wijzigingen doorgevoerd. Aan de andere kant moet ik zeggen, dus dat de wachtlijst van figuren voor een straatnaam, dat die vrij lang is hé. Ik noem – en Jos De Meyer heeft daar enige tijd geleden denk ik nog in de commissie of in de gemeenteraad aan herinnerd – we hebben de 4 senatoren noem ik ze, dus Ferdinand De Bondt, Maurits Coppieters, René D'haeyer en Pros Matthys, die ook wel een mooi kwartet vormen om mogelijk een straatnaam toe te kennen. We hebben in het verleden ook de suggestie gehad van Nelson Mandela. We hebben ook de suggestie gehad – en ik kijk naar onze goede collega Hasan Bilici – om aan de stad Isparta in Turkije en Al Hoceima in Marokko, de laatste stad waar we ook een formeel partnerschap mee hebben, om daar in het kader van Europese en internationale samenwerking, er zijn ook ideeën rond geweest om daar een straatnaam aan toe te kennen. En we hebben ook al de zeer lang geformuleerde en herhaaldelijk geformuleerde vraag om dus meer vrouwen een straatnaam te geven.

Ik heb vorig jaar een vraag daarover gekregen van de radio, denk ik, en afgerond kwam het erop neer – ik moet eens goed mijn hersenen pijnigen – dat we in Sint-Niklaas op de 545 straten een 100-tal hebben die genoemd zijn naar een figuur, waarbij dat bv. de Franciscuslaan in Sinaai niet mag worden meegerekend, want dat is een stuk van Edgard Tinel en geen figuur. Enfin, en het kwam erop neer, dat ongeveer 80 % mannen waren of 85 % mannen en slechts 15 % vrouwen. Maar dus recent heb ik allemaal nog genoteerd de twee founding mothers van Sint-Niklaas Johanna en Margaretha van Constantinopel. De eerste vrouwelijke schepen van Sint-Niklaas, Yvonne Blommaert-Broeckx, die in 1947 de eerste schepen was van vrouwelijke kunne in deze stad, die toch ook wel een straatnaam verdient. En recent nog 2 à 3 weken geleden een figuur, die we allemaal niet kenden tot dan toe, dus Miss Athléta, een zeer merkwaardige circusartieste, ook dochter van twee Beierse circusartiesten, maar die eigenlijk Maria Zachritz noemde, dus waar men ook zelfs voorstelde om het Brugsken, waar zij een tijdlang zou gewoond hebben, om het Brugsken van straatnaam te veranderen. Ik heb aan de radiojournalist gezegd “dat gaan we niet doen, dat gaan we niet doen, want ’t Brugsken maakt deel uit van de historische in- en uitvalsweg naar Temse, met trouwens 4 opeenvolgende zeer mooie straatnamen, Brugsken, ’t Hertjen, de Houten Schoen, Hoogkamerenstraat, dus we gaan daar niet aan raken”. Ik wil ook meegeven, dat bij het toekennen van nieuwe straatnamen in heel Vlaanderen de voorkeur wordt gegeven aan het kiezen voor toponiemen en dat uiteraard, wanneer wij een figuur, die bv. uit Nieuwkerken afkomstig is, willen eren met een straatnaam, dat we die niet in Sinaai een straatnaam gaan geven en vice versa. Dus, mevrouw Geerts, ik wil u dankbaar, ik zal u dankbaar zijn voor het overmaken van die lijst met suggesties. We gaan die zeker in de straatnamencommissie als die vergadert, voorleggen. Dat lijkt mij zeker en vast het geval. Maar ik wil anderzijds ook, allé, geen valse verwachtingen creëren, in die zin dat er heel binnenkort dus op de vraag zelf kan worden ingegaan, rekening houdend met het feit dat er weinig straatnamen in de nabije toekomst zullen moeten worden toegekend en rekening houdend met de wachtlijst, waar wij rekening moeten houden met verschillende afwegingen.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan mevrouw Geerts en daarna ook nog aan mevrouw Adeolu en aan de heer Bilici.

GEERTS: Dank u wel, burgemeester, voor het uitgebreid antwoord. Nu, in mijn vraag zaten natuurlijk twee elementen. En hoe uitgebreid uw antwoord was op het eerste element, hoe kort uw antwoord was op het tweede element. Dus ik kijk nu ook even naar de andere collega’s. Ik heb gezegd van misschien, ik wil u een lijst overmaken rond die verzetsstrijders, dat we die kunnen eren.

Maar ik heb ook gezegd, ja, er zijn nog wel wat namen met een, die appelleren aan een minder fraai deel van onze geschiedenis. En ik heb daar verwezen naar bepaalde koninklijke namen. En ik heb ook verwezen naar mensen met een collaboratieverleden. En daar zie je toch ook in de andere steden en gemeenten, allé, dat we op een punt gekomen zijn, dat we op een volwassen manier ook die bladzijde kunnen omslaan. Dus mijn vraag is tweeledig. Is niet alleen tover nieuwe straatnamen, maar vooral willen we eigenlijk nog in onze stad straatnamen met ja, met dergelijke verwijzingen, met mensen die zaken gedaan hebben die toch wat ons betreft, die zeer haaks staan op ons democratisch gedachtengoed. En ik hoop – u moet daar nu geen antwoord over geven – u weet wellicht beter dan ikzelf over welke namen het potentieel zou kunnen gaan, maar ik vraag gewoon en ik vraag dat ook aan de collega's van Groen, of u daar toch ook eens over wil nadenken.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Mevrouw Adeolu?

ADEOLU: Ja, ik had Christel, allé, mevrouw Geerts, ...

VOORZITTER: Kan u de micro ...

ADEOLU: Ik had mevrouw Geerts haar puntje gezien op de agenda van de aanvullende punten en ik was direct enthousiast, want ik dacht oh, leuk, dan kunnen we gaan voor vrouwelijke verzetsstrijders. En ik heb dat toen gevraagd van ja, hoe zit dat eigenlijk met die straatnamen hier en hoe gaat dat in zijn werking. En dan heb ik inderdaad het antwoord gekregen van ja, er is natuurlijk al een hele lange lijst en er zijn niet zoveel straatnamen beschikbaar. Dus daarom nu, toen ik mevrouw Geerts hoorde zeggen van ja, er is inderdaad een lijst die zij heeft opgezocht en die beschikbaar is, dan denk ik oh, leuk, dan kunnen we daar ineens alle vrouwelijke verzetsstrijders uithalen en dan kunnen we die gebruiken. En ik weet, allé, staan er veel op? Nee, niet veel? Bon, dan diegenen die erop staan, denk ik, oké, die moeten we zeker gebruiken dan. En die kunnen we dan zeker naar voorschuiwen op de lijst. En toen ik het antwoord hoorde van de burgemeester dacht ik oké, dat is ook wel leuk. Er is blijkbaar heel veel initiatief en insentief om toch wel het aantal vrouwelijke straatnamen, het percentage te verhogen. Dus ik denk dat dat wel heel veel positieve dingen teweeg kan brengen, voor meer vrouw op straat.

VOORZITTER: Oké, ik dank u, mevrouw Adeolu. Ik wil ook zeggen, dat dit haar maiden-speech is in deze gemeenteraad, dus ...

A P P L A U S

VOORZITTER: En dan geef ik nog het woord aan raadslid Bilici.

BILICI: Dank u, voorzitter. Inderdaad, burgemeester, ik heb daar voor de eerste keer tussenkomen in 2014, dat is nu al 6 jaar geleden. Dus we zijn bijna, de 2^e legislatuur is bijna gedaan. Dus ik hoop dat we nu op 60 jaar immigratie misschien de kans krijgen om 2 straatnamen toe te wijzen. Naar aanleiding van 50 jaar migratie aan de Turkse en de Marokkaanse gemeenschap is er nog altijd bereidwilligheid om dit toe te kennen. Dat is de vraag eigenlijk aan u. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Bilici. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, die bereidwilligheid is er, maar ja, we zouden eigenlijk ons grondgebied moeten uitbreiden. Nee, maar het is een grapje hoor.

BILICI: Burgemeester, jullie hebben de kans gehad ook om op fase 2 van de Clementwijk ook Europese hoofdsteden toegekend te hebben. Jullie konden ook de mogelijkheid gehad hebben om daar ook 2 namen van de Marokkaanse gemeenschap en van de Turkse gemeenschap toe te kennen.

BURGEMEESTER: Maar dus, allé, de suggestie rond Isparta en Al Hoceima is maar gekomen toen de namen voor de uitbreiding Clementwijk al gekozen waren hé. Dat is het probleem hé.

VOORZITTER: Goed. Dan gaan we naar de 3e interpellatie en dit keer is dat een interpellatie van raadslid De Meyer in verband met het wagenpark van de stad. Mijnheer De Meyer, u hebt het woord.

DE MEYER: Collega's, mevrouw Somers, u hebt in uw commissie in december jongstleden een korte toelichting gegeven bij het verduurzamen van ons wagenpark. U hebt erop gewezen, dat er in de meerjarenbegroting 3 miljoen voorzien is. Dat ons wagenpark sterk verouderd is met een gemiddelde vervangingsleeftijd van 12 jaar. Dat ge het bestaande voertuigenpark wil afslanken, optimaliseren en verduurzamen door meer in te zetten op duurzame verplaatsingen, de voertuigen efficiënter in te zetten en te kiezen voor voertuigen met duurzame technieken. Ik beperk mij tot de essentie. Ik heb belangstelling voor dit punt, vandaar dat ik ook een schriftelijke vraag hierover heb gesteld en vandaag mijn mondelinge vraag over het wagenpark. Het heeft – en ik heb er begrip voor, want men moest van nul starten – het heeft 6 weken geduurd voor ik antwoord kreeg op mijn schriftelijke vraag. En wat hield die in? Ik vroeg een overzicht van ons aantal wagens, het bouwjaar, de brandstof en de Euronorm. Het antwoord op die vraag lag dus niet in uw schuif of ook niet in de schuif van de schepen van duurzaamheid, maar men moest van nul starten. Ik denk dus dat mijn schriftelijke vraag ongetwijfeld heeft bijgedragen om een inventaris op te maken van ons wagenpark, zodat u uiteindelijk met uw ambities kunt starten.

Ik heb uit het antwoord van mijn schriftelijke vraag geleerd, dat de stad beschikt over 232 voertuigen. Dat er zeer veel verouderde dieselwagens zijn, die uiteraard belastend zijn voor het milieu en het klimaat. Dat dat aantal elektrische voertuigen, 8 en het aantal hybridevoertuigen, 2 zeer beperkt is. Maar dat we 176 dieselwagens hebben en 46 benzine-wagens. Bij die wagens, waarvan men de Euronorm opgaf, want men heeft dat niet voor alle wagens gedaan, dus mogelijks zijn het er meer dan dat ik straks ga zeggen, zijn er niet minder dan 15 wagens met Euronorm 2 of 3. Collega's, dat betekent dat er in ons stadscentrum wagens rondrijden, niet van privépersonen, waarvan de stad eigenaar is, die niet meer in het centrum van Brussel, Antwerpen of Gent zouden mogen rijden. Met Euronorm 4, iets minder vervuilend, maar allesbehalve propere wagens, zijn er niet minder dan 35. Collega's, hoef ik u te zeggen, dat het stadsbestuur op dit vlak, op het vlak van duurzaamheid eigenlijk een voorbeeldrol heeft? We hebben trouwens een schepen, die in zijn titel draagt met een expliciete bevoegdheid "duurzaamheid". De schepen was ook fier, dat ze kon aankondigen, dat er 3 miljoen voorzien was in de meerjarenbegroting om het stadswagenpark te vergroenen. Wat ge er niet hebt bij verteld, schepen, dat is dat er vorige legislatuur 3,2 miljoen voorzien was. Dus nu 200.000 euro minder. Ik weet wel, u gaat iets minder wagens aankopen, maar de nieuwe wagens die properder zijn, laat het mij zo noemen, kosten heel wat meer dan de oude benzine- en dieselwagens. Ik heb een paar concrete vragen, waar ik deze middag aan dacht. Het zijn eenvoudige vragen en tegelijkertijd zijn ze suggestief. Mijn eerste vraag is, met hoeveel wagens wil je het wagenpark van de stad jaarlijks verminderen? Mijn tweede vraag is, hoeveel procent van de personenwagens – ik spreek niet van de speciale voertuigen – maar hoeveel procent van de personenwagens die vervangen zullen worden, zullen vervangen worden door elektrische of hybridevoertuigen? Allemaal of minder? En hoeveel door benzine-wagens en hoeveel nog door dieselwagens? Wanneer zullen de personenwagens met Euronorm 2 en 3 – dus de meest vervuilende – vervangen worden? Eigenlijk zouden ze vandaag hier niet meer in onze stad mogen rijden. En wanneer zullen de personenwagens met Euronorm 4 vervangen worden? Zal men in de toekomst wagens leasen? Dat heeft uiteraard een aantal voordelen. De kostprijs is natuurlijk het nadeel. Of zal men toch nog nieuwe wagens aankopen? En is het budget van 200.000 euro minder dan de vorige legislatuur voldoende voor een ambitieus afbouwplan van vervuilende wagens binnen onze stad op korte termijn waar te maken? Tot hier, voorzitter, mijn eenvoudige vraagjes.

VOORZITTER: Ik zie ook nog de heer Wymeersch, die een ...

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Ik was niet van plan om tussen te komen, maar ik wil toch een paar kanttekeningen plaatsen bij de tussenkomst van collega De Meyer. U weet of wij weten ten minste allemaal of we zouden moeten weten, dat de evolutie in de wagenbouw en in de motorenbouw van de wagens een snelle en een andere vlucht heeft genomen. Als wij de laatste weken, maanden nieuwe testprogramma's en nieuwe resultaten van testprogramma's mogen geloven – en wie ben ik om daar niet in te geloven – dan zouden de dieselwagens, de nieuwe dieselwagens niet zo vervuilend meer zijn, dan zouden de benzine wagens zelfs nog properder zijn én zouden de elektrische wagens nog altijd even proper zijn als initieel bedoeld, maar nog altijd even duur zijn. Eerste vaststelling. Tweede vaststelling, als we willen overschakelen en meer en meer naar elektrische wagens, dan moeten wij er ons toch goed van bewust zijn, dat wij – en godzijdank dat wij de laatste 2 jaar geen strenge winters meer hebben – maar 2, 3 à 4 jaar geleden werden we geconfronteerd met de mogelijkheden tot een afschakelingsplan, want, want de kerncentrales vielen uit of moesten uitvallen en er was paniek, want we zouden niet genoeg elektriciteit hebben. Dus de vraag is, gaan we als binnen een paar jaar een aantal kerncentrales gedwongen gesloten worden, gaan we nog genoeg elektriciteit hebben, gezien het feit dat de alternatieve mogelijkheden blijkbaar onderbenut zijn of niet goed worden aangewend en dat we dus elektriciteit in het buitenland moeten kopen? En dus kunnen we nog altijd geconfronteerd worden met het feit – en ik verwijs naar het Brusselse geval, dat we wel allemaal met een elektrische wagen willen rijden en zelfs willen kopen en zelfs hem kunnen kopen, wat zelfs niet realistisch is, maar dat we geen stopcontacten hebben om op te laden. Dus laat ons een beetje realistisch zijn, alles op een nuchtere manier bekijken én rekening houdend, mijnheer de burgemeester, met de stadskas, kijken niet alleen naar het gezondste, naar het groenste, maar ook naar het financieel meest rendabele om de vervangingen door te voeren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel. Mijnheer De Meyer, allé, de reden waarom u 6 weken hebt moeten wachten op het antwoord op uw schriftelijke vraag, ik wil dat wel eens bekijken, maar ik kan zeggen dat de lijst van de voertuigen gekend waren op het moment dat de meerjarenplanning opgesteld is. Dat we toen ook gezien hadden, dat het vervangingsritme, die vastgelegd is, niet door dit college, maar in het verleden, als we dat hanteren – het is in het verleden niet gehanteerd, dat kan ik u wel zeggen – dat wij voor de volledige vervanging van het wagenpark een budget zouden nodig gehad hebben van 4,5 miljoen. We hebben 3 miljoen ingeschreven in onze meerjarenplanning en volgens mij is dat ook voldoende.

Als je vergelijkt met het vorige jaar, dan moet je natuurlijk vergelijken met het bedrag zonder de voertuigen, die verbonden waren aan het zorgpunt. Ik denk dat dat, allé, dat ge appels met appels moet vergelijken en niet appels met peren. Bovendien, als je kijkt naar de investeringen die vorige legislatuur zijn gebeurd, dan is er meer dan 2 miljoen investeringen zijn gebeurd in vrachtwagens en speciale voertuigen en zijn maar een 600.000 investeringen gebeurd in vervanging van personenwagens en kleinere bestelwagens. En het is nu net in die groep van wagens, dat je eigenlijk een lijst met enorm vervuilde wagens terugvindt. Nu is er 3 miljoen ingeschreven. Dus uiteindelijk moet je dat vergelijken met 2,7 miljoen en niet met de 3,2 die u opnoemt. Dus uiteindelijk hebben we meer budget ingeschreven dan er vorige legislatuur is gebruikt. Maar daar ga je zien, dat de focus ligt op 1,5 miljoen op personenwagens en kleine bestelwagens en fietsen. Dat in vergelijking met 600.000 die vorige legislatuur is gebruikt in het kader van vervanging van enkel personenwagens en kleine bestelwagens. U hebt gelijk, dat we met een enorm verouderd wagenpark zitten. En we hebben de volgende doelstellingen voor ogen. Enerzijds het reduceren van het wagenpark. Anderzijds bijdragen aan de realisatie van onze klimaatambities 2030. En we gaan ook meer inzetten op duurzame technieken. Dat wil niet zeggen, dat alles omgeschakeld moet worden naar elektrische voertuigen. Ge hebt CNG, ge hebt elektrische voertuigen, hybride voertuigen. Ja, het kan zijn dat er benzinewagens blijven bestaan, dieselwagens blijven bestaan, maar die analyse moet eigenlijk nog volledig gebeuren. We gaan ook kijken of er verplaatsingen kunnen plaatsvinden met andere vormen van vervoer, zoals met elektrische bakfietsen, gewone bakfietsen en dergelijke meer. Er zal ook gekeken worden naar de mogelijkheid tot huren. Zeker als bepaalde wagens maar in beperkte periodes nodig zijn, kunnen wij dat zeker meenemen in onze analyse. In de ganse analyse, die moet gebeuren – en u zal wel begrijpen dat dit een zeer moeilijke analyse is, want iemand die vandaag de dag op een dienst werkt en een voertuig ter beschikking heeft, dat is niet zomaar zeggen van en wij beslissen nu dat dat voertuig, dat je dat niet meer mag hebben – dat is eigenlijk qua organisatie binnen de diensten vraagt dat echt veel. Je moet op een andere manier gaan werken. Je moet daar ook een draagvlak voor vinden binnen al die diensten. Dus het is niet zomaar een theoretische oefening van we gaan die groep van wagens vervangen door een nieuwe vorm. Allé, dat is niet de oefening. Daar zit een ganse efficiëntie-oefening, organisatorisch ook in. De manier waarop diensten moeten werken, moet daar mee in vervat worden. Ik ga daar een aantal principes van weergeven. Dus enerzijds het aantal transporten voor afhalen van materialen, onderdelen en dergelijke meer willen we zoveel als mogelijk beperken. Vandaag de dag zien we wel, dat we vaak bestellingen plaatsen en dat wij dat eigenhandig gaan afhalen.

Dus daar willen wij toch gaan naar materialen, goederen te laten leveren op afroep, op basis van goede raamcontracten. Dus, allé, daaraan zie je al als we die oefening ook moeten maken mee in de oefening van het reduceren van het wagenpark, dat het niet maar eens kijken naar de auto is. Ene dat moet vervangen worden en kunnen we hem vervangen door een elektrisch voertuig. Indien leveren dan niet mogelijk zou zijn, dan ja, willen we dat eigenlijk het afhalen van de materialen gecentraliseerd gebeurt en via het team transport gebeurt. Dus dat is eigenlijk de tweede stap. De derde stap is dan eigenlijk, dat de afhalingen maar moeten gebeuren door de diensten zelf. Dus ge voelt al, die oefening op zich is eigenlijk toch wel een enorm organisatorisch effect op de diensten. Anderzijds, een tweede uitgangspunt is ook meer gebruik maken van poolvoertuigen, dus minder eigenlijk echt toegewezen voertuigen te gaan gebruiken. Maar daarvoor moeten we dus ook een correcte inschatting doen van de noden, de taken van de verschillende diensten. Moeten we gaan kijken op welke manier kan er optimaal gewerkt worden met die poolvoertuigen. En uiteraard denk ik dat het in heel dat kader enorm belangrijk is, dat we ook beschikken over een goed vlootbeheer. En vandaag de dag, ik moet dat eerlijk zeggen, hebben we dat niet. We werken met verouderde Access databases, waar we wel informatie rond tanken en dergelijke meer bijhouden, maar allé, dit is niet de manier waarop dat je aan vlootbeheer en efficiëntie op dat vlak moet doen. Dus ook daar moeten we ingrepen gaan doen naar de toekomst. Dat dat geen evidente oefening is, dat dat een zeer moeilijke oefening is en ik heb ook bij de meerjarenplanning duidelijk gesteld, dat we ons daar gaan laten bijstaan door een extern persoon. En de doelstelling moet zijn om vóór de grote vakantie een volledige analyse te hebben van de diensten, het noodzakelijk gebruik van de voertuigen en ja, te gaan kijken waar zitten de problemen. En op dat moment kunnen wij uw antwoorden op uw vragen van hoeveel wagens, hoeveel procent van de wagens gaan mogelijks vervangen worden door elektrische en dergelijke meer, omdat we eigenlijk heel die efficiëntieoefening met de diensten en de noden van de diensten ook gelijktijdig moeten bekijken.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Alvast bedankt, mevrouw de schepen, voor uw antwoord. Collega Wymeersch heeft deels gelijk, waar hij zegt de nieuwe diesel- en benzine wagens mag je niet vergelijken met de oude diesel- en benzine wagens. Dat is natuurlijk zeer juist. Wat betreft het aantal nodige laadpunten, als je overschakelt naar elektrische wagens, is er natuurlijk een groot verschil als je zegt “voor iedereen in Sint-Niklaas toegankelijk” of “specifiek voor het stadspersoneel”. Dan spreekt ge van een zeer beperkt aantal laadpalen.

Waar ik een beetje op mijn honger blijf zitten, mevrouw de schepen, dat is dat ge geen engagement uitspreekt voor de zeer vervuilende wagens, waar de stad vandaag nog mee rijdt. En ik heb het dan over die met Euronorm 2 en 3 zeker en in minder mate, maar toch ook over die met Euronorm 4. Mevrouw de schepen, ik heb met veel aandacht geluisterd naar uw antwoord. En ge creëert eigenlijk een beetje de indruk, de start is pas nu. Terloops wil ik eventjes zeggen, spreek ook eens met de stadsdirecteur om te weten als het juist is, dat ik zolang heb moeten wachten op het antwoord. Die zal u daar kunnen van overtuigen. Maar het antwoord, dat ge nu geeft, is eigenlijk heel kritisch voor uw voorgangers in de vorige legislatuur. Eigenlijk houdt dat een heel sterke kritiek in op de voormalige – toevallig ook nog de huidige – schepen van duurzaamheid. Het is precies of ge nu, dat ge nu start met die verduurzaming. Maar we hebben al 7 jaar een schepen van duurzaamheid. Trouwens, collega's, ik wil u meegeven, het wagenpark van de stad Sint-Niklaas scoort qua vervuilingsgraad slechter dan het wagenpark van de privépersonen in Sint-Niklaas en in Vlaanderen. Allé, dat is toch niet voorbeeldig, integendeel. Ik zou graag toch iets meer ambitie zien op dit vlak. Maar u hebt begrepen, schepen, u zegt we gaan er op korte termijn aan werken de volgende maanden, u hebt begrepen, schepen, dat ik einde juni, ten laatste begin augustus u over dit punt opnieuw zal ondervragen om te zien is er nu naar 7,5 jaar vooruitgang of niet.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, mijnheer De Meyer, het klopt inderdaad, dat we met een historisch verouderd wagenpark zitten. En wie het schoentje past, trekke het aan inderdaad. Dat hebben we in 2013 ook vastgesteld. En we hebben in de vorige bestuursperiode dan ook een heel traject gelopen met de Karel de Grote Hogeschool om met hen ook een heel fleetmanagement-systeem te proberen opstarten om ja, dat verouderd wagenpark, om dat in kaart te brengen, het verplaatsingsgedrag in kaart te brengen, de manier van welk brandstofgebruik was er, welk gebruik van die wagens was er, zijn die op mekaar afgestemd, welk gebruik kennen die wagens. Jammer genoeg is die samenwerking met Karel de Grote Hogeschool, waar we eigenlijk wel wat tijd hadden ingestoken, is die wat op een sisser uitgelopen, wat we langs de twee kanten trouwens zeer jammer vinden, omdat we daar een pilootproject hadden. Maar goed, ik ben blij dat we daar deze bestuursperiode en dat ook de collega's, die voor die andere bevoegdheden bevoegd zijn, dat die die duurzaamheid zeer vanaf de start hebben vastgepakt en dat we daar inderdaad die historische inhaalbeweging willen maken.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Mijnheer De Meyer, nog kort een reactie?

DE MEYER: Als het de bedoeling was om vorige legislatuur alles in kaart te brengen, dan is het voor natuurlijk een complete verrassing, dat ik 6 weken moet wachten op een antwoord hé. Het is goed, schepen, dat ge enige ambitie toont. Ik hoop dat mijn vragen daarover u mogen prikkelen om nog wat meer ambitie te hebben. Maar vooral wat meer daadkracht. Want uiteindelijk wordt ge niet afgerekend op uw woorden, maar wel op uw daden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Mijnheer Van Peteghem vraagt nog het woord.

VAN PETEGHEM: Ja, ik wil hier kort iets aan toevoegen. In de eerste plaats, ik begrijp dat ge wilt kijken of ge al dan niet kunt besparen met de aankoop van de wagens, maar ik zou toch willen de raad meegeven, dat je moet opletten dat je de praktische kant van de zaak, dat ge dat niet uit het oog verliest. Dat ge laat doorschuiven van de ene dienst naar de andere dienst, dan ga je de ene dienst overbelasten en tezelfdertijd eigenlijk het werkschema van bv. de dienst openbare werken door elkaar halen, waarbij dat de werking niet meer praktisch zal zijn. Dat zou ik toch wel eens willen meegeven, vooraleer dat ge begint te schuiven naar vervoer, dat ge daar rekening mee houdt.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Peteghem. Oké, dan gaan we verder naar het punt 4, een interpellatie van raadslid Marc Huys over de aanleg van een mobipunt aan de Hoge Kouter.

HUYS M.: Ja, beste collega's, ... (overschakelen naar bandopname 4) ... ik moet eerst een klein foutje rechtzetten. In de tekst, die u gekregen hebt, staat Hoge Kouter. Het gaat wel over de Neerkouter. Dat is wel een klein communicatiefoutje hé. De Hoge Kouter is daar waar de Syntra zit en de Neerkouter is waar de randparking komt. Nu, waarover gaat het? Het gaat over een persbericht, dat verschenen is op internet 31 januari 2020 om 10u.10 en dat verschenen is in papiervorm op 1 februari onder de titel "stad gaat randparking aanleggen bij nieuw ziekenhuis". En ik geef u lezing van het belangrijkste onderdeel "Het Sint-Niklase schepencollege heeft beslist om bij de plannen voor het nieuwe ziekenhuis de inrichting van een grote stadsrandparking toe te voegen. Dat moet een mobiliteitsknooppunt worden met een aanbod van openbaar vervoer en deelmobiliteit". Daarover gaat het dus. Nu, ik was een beetje verrast, vooral omdat dat niet besproken is geweest in de commissie. De schepen heeft de gewoonte van zeer, ons zeer goed te informeren over al zijn plannen, maar daarover werd niets gezegd. Dat verontrust me dus een klein beetje. En ik heb daar een paar vraagjes daaromtrent, schepen. Eerst en vooral zou ik willen weten of deze beslissing definitief is, of er nog aan kan gewijzigd worden? Hopelijk wel. Ten tweede, is er bij de beslissing onderzoek gebeurd naar het nut en de noodzaak van een mobipunt en naar de voorwaarden waaraan het mobipunt moet voldoen? Is bv. de vervoersvraag onderzocht?

Is onderzocht of er nood is aan een deelmobiliteit via fietsen, een overstappunt voor tussen auto en bus, enz... Dan ten derde, welk onderzoek heeft geleid tot de keuze van die locatie? Is het gewoon omdat daar het AZ gaat komen? Of welke andere normen hebt ge gehanteerd? Ge weet dat daar, als op de Neerkouter die randparking komt – is redelijk ver van het centrum – dat ge dus beperkt zijt in de mogelijkheden om die modal shifts te organiseren, bv. met de fiets naar de stad te komen zal dan heel moeilijk zijn. Ook hoeveel bezoekers worden verwachting op die parking? Want dat bepaalt natuurlijk hoe groot uw randparking moet zijn. En ik vind nog altijd, dat als ge een eerste mobipunt wil aanleggen, dat ge dat niet moet doen op minder drukke kruis- of minder drukke verkeersassen, maar eerst en vooral op de drukste verkeersassen. En dat blijft nog altijd de noord/zuid-as. Het blijft nog altijd met andere woorden de N16 en niet de N41. Dus daarom mijn suggestie. Waarom zou je niet proberen van omdat er nu al een capaciteit is aan randparking rond het koopcentrum, is niet enkel en alleen hét koopcentrum, maar rond het koopcentrum, van daaraan te gaan werken en dat uit te breiden als volwaardig mobipunt? Ik geef u de suggestie ook mee, dat Sinbad – dat toch moet afgebroken worden – eventueel kan ingericht worden als parking. De voorgestelde locatie Neerkouter – en dat is mijn laatste vraag – ligt langs de westelijke as en die as gaat dan in belang toenemen ten koste van de verwachte intensiteiten op de oostelijke tangent. En ik denk dat daar een klein beetje, dat dat wat gaat wringen in de toekomst. Nu, wij willen participeren, ge ziet dat. En we verwachten een positief antwoord.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Huys. Ik geef het woord aan schepen Hanssens. Ah, excuseer. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Voorzitter, ik heb met veel belangstelling naar collega Huys geluisterd. En ik dacht eigenlijk terug aan mijn tussenkomst bij de bespreking van ... (?) rond het ziekenhuis van vorige legislatuur. Ik ga niet alles herhalen, wat ik toen gezegd heb, maar ik wil er alleen op wijzen, dat ik toen reeds een lans gebroken heb om toch nog eens na te denken over die stadsrandparking aan het ziekenhuis als dat niet te ver gelegen was van het stadscentrum. Om efficiënt te werken, moet een stadsrandparking voldoende dicht zijn bij het ziekenhuis. Ik heb toen ook gewezen op het shoppingcenter. Bij de bespreking van het zwembaddossier heb ik ook de suggestie gegeven om niet alleen te kijken naar het gelijkvloers en de hoge grond, maar ook naar de ondergrond van het zwembad vandaag, want daar zijn misschien alternatieve mogelijkheden om iets voor te zien op vlak van stadsrandparking. En daarnaast heb ik toen ook gepleit om te kijken naar SVK aan de westzijde en de stationsomgeving aan de oostzijde. Daarmee vat ik kort mijn tussenkomst samen over deze aangelegenheid van een paar jaar geleden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Dan geef ik nu het woord aan schepen Hanssens.

HANSSSENS: Ja, dus zeer interessant. In de voorbereiding op dit punt ging ik een aantal punten aanhalen, die ondertussen allemaal al beantwoord zijn. Dus ik ging mijn tussenkomst kort houden, omdat het over Hoge Kouter gaat, maar u hebt uzelf gecorrigeerd. Het gaat over de Neerkouter, inderdaad. En het tweede punt was, dat mijnheer De Meyer dat inderdaad al had aangehaald in de vorige bestuursperiode. En vandaar ook de uitleg van dit is niet nieuw of dat komt niet verrassend voor. Dus in de MOBER van het ziekenhuis is daar inderdaad ook al sprake geweest en is ook al deel geweest van discussies in verschillende fora. Maar eigenlijk heeft de oorsprong van de wil of de intentie om een randparking te maken, ligt dat in het mobiliteitsplan van 2015. En daar werden na onderzoek 3 potentiële locaties opgenomen om een randparking te voorzien. En in dat mobiliteitsplan wordt in die actietabel dus het uitvoerende gedeelte uitdrukkelijk opgenomen, dat in het kader van de opmaak van het masterplan voor het ziekenhuis moest onderzocht worden of een randparking mee kon opgenomen worden op de nieuwe locatie van het ziekenhuis, indien dat ziekenhuis aan de westrand van de stad zou komen. Waar dat dat ook zou zijn. En uit die analyse bleek ook reeds, dat de programmatorische verdichting van de campus, gekoppeld aan de regionale functie van het nieuwe ziekenhuis, een opportuniteit eerder oplevert voor de inplanting van een stadsparking, waarvan de capaciteit tussen de 200 en 300 parkeerplaatsen zou zitten. De reden waarom dit nu in het nieuws is verschenen, is omdat het ziekenhuis nogmaals heeft gevraagd aan het stadsbestuur – maar dan op formele wijze – om te bevestigen of dat nog steeds onze intentie was. En de journalist in kwestie heeft dat opgepikt uit de notulen van het college, dat wij bevestigd hebben dat er geen andere elementen zijn op dit moment dan af te wijken van dat standpunt om toch een randparking te voorzien. Bij de opmaak van het regionaal mobiliteitsplan en het openbaar vervoerplan – en dan kom ik direct terug tot het punt van de mobipunten – en binnen de schoot van die vervoerregel, waar we dat mobiliteitsplan moeten opmaken, wordt momenteel hard gewerkt aan de opmaak van een openbaar vervoerplan voor de vervoerregel Waasland. En in die oriëntatienota werd ook de toekomstige ruimtelijke ontwikkeling, waaronder een ziekenhuis aan de westrand van de stad opgenomen. Het ontwerp van het OV-plan houdt vandaag reeds rekening met zowel de bediening van het huidige ziekenhuis als met een hoogfrequente verbinding naar het nieuwe ziekenhuis, inclusief randparking. Trouwens, ik heb in mijn commissie ook beloofd, dat ik dat ging toelichten in de komende commissie in maart. Inclusief die randparking dus aan die westkant.

Een hoogfrequente busverbinding met het centrum van de stad en het station is een overduidelijke meerwaarde voor het ziekenhuis en meer algemeen voor meer duurzaam verplaatsingsgedrag in de stad. En natuurlijk, die bediening werkt in twee richtingen. En dat versterkt dan nog de opportuniteit om een randparking te voorzien. Ge moet vanuit uw centrum dat ziekenhuis kunnen bedienen. En men gaat nu uit van een bediening van elke 10 minuten een bus, door een bundeling van een aantal buslijnen. Dat zal ook toegelicht worden volgende maand. Maar natuurlijk, dat betekent ook dat die omgekeerde richting wordt gemaakt van ziekenhuis naar het stadscentrum toe. En het is dat wat net de opportuniteit biedt om een sterke verbinding met uw binnenstad te verbinden, maar ten tweede ook de voorziene investeringen in fietsinfrastructuur. Zowel de verbinding met Waasmunster en Hamme enerzijds, maar anderzijds ook de extra fietsinfrastructuur die het ziekenhuis moet ontsluiten richting de stad, wat vandaag ondermaats is aan de westkant van de stad. Maar dat in het kader van dit dossier toch wel een ambitie is om die fietsverbindingen te versterken. En dan heb je al 3 elementen. Je hebt een secundaire weg van de hoogste categorie, die het ziekenhuis verbindt. Enerzijds voor autoverkeer. Twee, een hoogfrequente busverbinding met het stadscentrum, fietsinfrastructuur die fietsen makkelijk tot bij het ziekenhuis moet brengen en omgekeerd. En dat heeft dan ook nog een positief effect op het stallen van de fietsen. Er komt een hoogwaardige afgesloten fietsenstalling, waar personeel en bezoekers overdag hun fiets kunnen plaatsen, maar pendelaars bv. hun fiets 's nachts kunnen laten staan en die nemen overdag naar hun werk als hun auto geparkeerd hebben, enz... En dat blijkt dus een opportuniteit te zijn. Dat wil niet zeggen, dat dit het eerste mobipunt in onze stad moet zijn. Bij God, laat ons hopen van niet, aangezien het ziekenhuis pas tegen 2027 hoopt open te gaan op een nieuwe locatie. En dat ook niet andere locaties, die misschien meer logisch lijken in eerste instantie eerst in beeld komen. In de eerste plaats is dat natuurlijk het station, waar ook een pendelparking voorzien wordt of randparking voorzien wordt of voorzien is in het mobiliteitsplan. Maar ook in het zuiden van de stad, inderdaad bij de belangrijke invalsweg de N16 en waar op eerste zicht inderdaad het Waasland Shoppingcenter een uitstekende locatie voor is, gezien ook de goeie busverbindingen, die er ook in de toekomst zullen zijn met dat Waasland Shoppingcenter. Helaas zijn wij niet de eigenaar van heel wat zaken op die locatie en moeten wij in onderhandeling gaan met het Waasland Shoppingcenter om daar een mobipunt uit te bouwen. Maar dat is dus inderdaad - we komen weeral overeen - dat is inderdaad dé locatie, de eerste locatie om naar te kijken. Maar die onderhandelingen, die gebeuren in alle discretie en we proberen daar toch tot een overeenkomst te komen om te zien welke investeringen dat wij kunnen doen om daar ook een mobipunt uit te bouwen op korte termijn.

Voilà, voorzitter, ik denk dat ik redelijk wel - het is meer dan een notendop geworden - de bezorgdheden heb kunnen beantwoorden. Het is zeker iets, dat in het kader van het dossier van het ziekenhuis, het dossier van het nieuwe busvervoerplan, maar ook fietsinfrastructuurplan verder nog zal besproken worden in deze raad.

VOORZITTER: Dank u, schepen Hanssens. Ik geef het wederwoord aan raadslid Marc Huys.

HUYS M.: Ja, ik wil de schepen danken. En ik hoop – en ik meen dat, wij willen participeren – ik hoop dat ondanks het feit dat het een heel technische discussie kan worden, dat we van gedachten kunnen wisselen niet alleen in de commissie, maar ook daarbuiten.

VOORZITTER: Ja, dank u, mijnheer Huys. Dan gaan we over naar het 5^e interpellatiepunt, een voorstel tot beslissing van raadslid Jef Maes over het on hold zetten van de invoering van de nieuwe ID-kaart met vingerafdrukken. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Januari laatstleden is in Lokeren de nieuwe ID-kaart met vingerafdrukken voorgesteld. We hebben daar toen aan de gemeenteraad in Lokeren tegen geprotesteerd, omdat we vinden dat dat nogal wat gevaren inhoudt. En wij zijn daarbij niet de enige, want de vroegere privacycommissie, de gegevensbeschermingsautoriteit, die gaf in 2018 al een negatief advies om vingerafdrukken op de identiteitskaarten te plaatsen. Zij zien het nut van die maatregel niet, want vaak wordt dat geargumenteed vanuit de strijd tegen terrorisme, maar het is voor experts vrij duidelijk, dat de aanslagen van Zaventem en Maalbeek dat die niet hadden kunnen voorkomen worden met de ID-kaarten met vingerafdrukken. Dus heel veel privacy en technische experts zijn kritisch, temeer omdat ja, die gegevens ook in verkeerde handen kunnen vallen. En vorig jaar is er zo'n set van 2.000 vingerafdrukken van een uitzendkantoor in handen van Israëlische hackers gevallen. Dus het probleem met vingerafdrukken is dat het biometrische gegevens zijn, zoals ook gezichtsherkenning en dergelijke dingen meer. Dingen, die je niet kan veranderen, terwijl dat je een wachtwoord makkelijk kan veranderen. En dus men zegt dan vaak, als je niets te verbergen hebt, dan moet je geen schrik hebben. En ik wilde graag een filmpje tonen, maar dat is blijkbaar niet mogelijk hier. Een filmpje uit ...

BURGEMEESTER: We hebben het allemaal al gezien.

MAES: Iedereen al gezien? Dus dan weet u, dat eigenlijk heel de stelling van “je hebt niets te verbergen”, dat dat eigenlijk niets met privacy te maken heeft, maar dat het in eerste instantie een veiligheid is naar de burger ten opzichte van mogelijk misbruik. Er is door de privacy-expert Matthias Dobbelaere-Welvaert een procedure gestart bij het Grondwettelijk Hof. Die loopt nog altijd.

Dus en wij zouden willen vragen aan het stadsbestuur om aan de regering in lopende zaken te vragen – en dat is vanuit eigenlijk het zorgvuldigheidsbeginsel – om de procedures verder on hold te zetten, zodanig dat de stad geen kosten moet maken, geen werk daar moet insteken. Want de kans bestaat, dat het Grondwettelijk Hof die maatregel eigenlijk ongrondwettelijk verklaart. En de vraag is dan waarom moeten wij als stad kosten maken als het dan toch niet zou doorgaan. En daarom stellen wij voor, dat er een schrijven zou gericht worden aan het ministerie van binnenlandse zaken met de vraag om die zaak on hold te zetten. Dat is zelfs geen disappreciatie van de maatregel op zich, want daar is het uiteindelijk aan het Grondwettelijk Hof om daarover te beslissen. Maar het is vanuit het zorgvuldigheidsprincipe, denk ik, belangrijk om geen nodeloze kosten te maken. Vandaar ons voorstel.

VOORZITTER: Ik geef het woord ook nog aan raadslid Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ergens begrijp ik een klein beetje de stelling van collega Maes en dan toch ook weer niet. Want ik moest het filmpje niet bekijken, want ik had het al verschillende keren gezien in het verleden, want onze goeie vriend Van Peel heeft in zijn kort stukje trouwens ook de aanleiding meegegeven waarom vingerafdrukken op dit ogenblik worden gebruikt of zullen gebruikt of zouden gebruikt worden om de identificatie te vergemakkelijken, te verduidelijken. Ik ga daar niet op in. Waar ik wel op inga, is dat ik toch verbaasd ben over de teneur van de tussenkomst van collega Maes, vermits ik mij toch niet van de indruk kan ontdoen, dat dit eigenlijk haaks staat op zijn gewone uitgangspunten. Als ik mij niet vergis, is collega Maes toch een aanhanger van regimes, die het niet zo goed menen met de privacy en de bescherming van de privacy en waar de overheid regelmatig, met regelmaat van een klok over de linker- én over de rechterschouder van elk individu meekijken. Ik meen toch te mogen weten, dat collega Maes – waar ik soms mee overeenkom, inhoudelijk – maar dan toch een vurig aanhanger is van het regime in Noord-Korea en andere communistische staten. Dus ik denk dat men daar absoluut geen gebruik maakt van vingerafdrukken, maar van andere middelen om de eigen bevolking onder de knoet te houden. Dus, mijnheer Maes, wees redelijk, wees rechtlijnig in uw standpunten. En ga niet om opportunistische redenen van het ene been op het andere huppelen hé.

MAES: Nee, nee, ik wil daar toch eventjes op ...

VOORZITTER: Ja, ik ga ... Wacht ...

MAES: Ik vind, ik word nu persoonlijk daar eventjes op ...

BURGEMEESTER: Eerst de schepen van vingerafdrukken.

MAES: Ja, oké, dat is goed ja.

VOORZITTER: Ja, het is een persoonlijk feit wel.

MAES: Nee, ik vind, dit is echt pure nonsens. En ik wil toch eventjes een voorbeeld geven. Wij zijn, bv. in China is men nu veel verder nog geëvolueerd in die dingen. En daar zijn wij absoluut tegen. Dat is dat men bv. door middelen van gezichtsherkenning kan zien als er iemand de straat oversteekt en dat die gezichten worden geprojecteerd, hier heeft men uiteindelijk de straat overgestoken. Dat is iets, waar wij absoluut tegen zijn. En ik wil ook nog eventjes signaleren en dat is niet ... Er is onlangs een interview geweest met de Israëliische geschiedkundige Harari, die hier de Lotto Arena heeft gevuld met 4.000 mensen en die in zijn boek en in zijn interview met Adriaan Van Dis duidelijk heeft aangegeven “let op als je een combinatie hebt van big data en biometrische gegevens, dan kom je in een gevaarlijke situatie, waarin je dictaturen kunt hebben”. En hij noemt daar expliciet China bv. of Amerika, die op dat vlak vooraan staan. En ik wil daar duidelijk stelling ... En we zijn daar zeer consequent in onze stellingen. En al de rest wat u vertelt, is eigenlijk pure nonsens.

VOORZITTER: Ja, ik geef eerst het woord aan de schepen en daarna geef ik nog het woord aan ...

HEYRMAN: Ja, wij stellen eigenlijk voor om voorlopig geen brief te schrijven. Ik vermoed ook dat onze respectievelijke partijen in Brussel daar nog wel heel wat over zullen zeggen. Maar de planning per gemeente, die wordt opgemaakt door het FOD binnenlandse zaken en Lokeren was een pré-pilootgemeente. En nu komen er 26 pilootgemeenten aan bod en wij zijn daar niet bij. Dus de dichtste, die erbij zijn in onze streek, het zijn er zowel in het Vlaamse als in het Waalse landgedeelte, de dichtste zijn Waasmunster en Wetteren, maar wij zitten daar niet bij. Dus wij vermoeden ook, dat die uitspraak van het Hof, dat die vooraleer dat wij echt moeten intreden al gedaan zal zijn. Dus voorlopig gaan wij ook geen extra kosten moeten maken. Wij vermoeden ook niet, dat we die in de toekomst moeten maken, omdat natuurlijk voor de reispassen is dat al van 2015 geldig, dat ge uw vingerafdrukken moet achterlaten. En ja, we hebben al die scanners. Ook voor verblijfskaarten van vreemdelingen geldt dat ook al. Dus op zich hebben wij ja, die toestellen al en zullen we die niet moeten kopen. En vermits dat we geen pilootgemeente zijn, geldt dat nu voor ons niet en vermoeden we dat die uitspraak van het Hof er zal zijn, vooraleer dat wij moeten starten. Dus ...

VOORZITTER: Ik geef eerst het woord nog aan mevrouw Geerts en dan aan mijnheer Maes.

GEERTS: Een kleine opmerking, mevrouw de voorzitter. Ik was, ik had zo echt eventjes een heel goed gevoel. Ik ben enorm gecharmeerd door het feit, dat mijnheer Wymeersch het zo opneemt voor de democratie. Fantastisch!

WYMEERSCH: Ge weet, als ik u kan verrassen, zal ik het niet laten hé.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord nog even aan mijnheer Maes.

MAES: Ja, ik wil u bedanken. Heeft u een idee, schepen, wanneer dat de stad Sint-Niklaas aan bod komt? Want als u zegt, dat er nog 26 pilootgemeenten zijn. Dus ja, of 27, maar soit. Wanneer ...

HEYRMAN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

MAES: Nee, maar wanneer gaat dan de fase in, dat Sint-Niklaas en dan kunnen we inderdaad op dat moment terugkomen op die situatie en bekijken op welke manier dat we daarop ingaan. Of er al een uitspraak is van het Grondwettelijk Hof of niet. Dus maar heeft u daar een idee van de timing?

HEYRMAN: Nee, dat weet ik niet. Ik weet alleen, dat die nog moeten opstarten. Dus ik vermoed, ik denk dat Lokeren wel een tijdje proefgedraaid heeft. Dus, ja, dat zal ik nog eens opvragen. Maar ik heb hier als het u interesseert – ik ga ze nu niet lezen – heb ik de pilootgemeenten. En Waasmunster en Wetteren zijn eigenlijk de dichtstbijzijnde.

VOORZITTER: Oké. Dan dank ik jullie voor deze tussenkomst. Dan geef ik nu het woord aan raadslid Van Peteghem in verband met de evaluatie van de kermisprogramma's. Mijnheer Van Peteghem, u hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Ja, collega's en vrienden, het is zo dat kermis, een feestgebeuren, dat ligt ons allemaal nauw aan het hart. We hebben eigenlijk die financiële middelen door de voorbije jaren samen uitgewerkt, zodanig dat er voldoende middelen zijn om een prachtig programma te maken. Wel, schepen, ik had u gevraagd om de comités uit te nodigen en om uw beleid toe te lichten om de reden, dat er zoveel onbeantwoorde vragen zijn. Het kermisprogramma opmaken, dat is eigenlijk het eenvoudigste wat er is. Kijk, al die programma's van alle kermissen, die zijn er. Die zijn er. De diensten hebben die. Je hebt mij gezegd, dat je nog niet de tijd gehad hebt om dat te overlopen. Awel, dan vraag ik mij af met wat ge bezig zijt een gans jaar hé. Dat is nu het tweede jaar ... Ine, dat is geen ... Ik zeg de waarheid, laat mij uitklappen. Het is zo, dat ge nu het tweede jaar schepen zijt en dan verlang ik dat ge toch de comités al eens kunt uitnodigen en uw beleid toelichten. Nu, het is het tweede jaar. Er is nog altijd geen duidelijk beleid. Er zijn terechte vragen. U laat uw medewerkers meedelen, dat men nog niet weet of materiaal gaat geleverd kunnen worden, hetzij een gedeelte geprivatiseerd worden. Ofwel zeggen ze dit jaar blijft hetzelfde, maar volgend jaar zal het zo niet zijn. Dan zal het anders zijn. Geen probleem. Misschien is het wel duidelijk, allé, toch wel de moment om de mensen eens samen te roepen. En vooral wat betreft de toelagen, het materiaal, bepaalde activiteiten bv. motortreffen, ze weten nog altijd niet of hij zijn toelating heeft om het verder te zetten. Alles komt er vrij snel aan. Programma's moeten gemaakt worden. Allé, dat ligt stil.

Belsele kermis bv., kan niet verder omdat Radio Belsele met de kermis nog moet uitgewerkt worden. Ook geen probleem daar, maar dat moet gebeuren. Awel, schepen, u bent bevoegd om die programma's en die subsidies aan te passen. Dat is uw taak. En dat is normaal. Dat is altijd zo, dat een bevoegde schepen werkt aan die programma's, samen met de diensten. Ik wil graag, dat ge uw toelagen, uw subsidies, de verdeling van uw materiaal, al dan niet samenwerkt met de provincie voor het verdelen van het materiaal, want dat was ook al gezegd, maar dat zit nog niet in de werking. Want ik heb dat nagekeken. Dus privatiseren van al dan niet leveren van materiaal. Ik wil dat ge nu die comités uitnodigt, Ine, om eens samen te zitten met die mensen, dat ge eens kunt luisteren naar de noden en dat die mensen ook weten waar ze staan. Dat is altijd zo geweest, dat de comités en de besturen uitgenodigd worden en het beleid correct toegelicht wordt. Dat is nog niet gebeurd.

SOMERS: Ja, kijk, Gaspard. Ik begrijp eigenlijk uw vraag totaal niet. Ja, echt waar. Ik zie het probleem niet. Alleen dat ik denk, dat gij een probleem maakt. Allé, ik kan daar ook verkeerd in zijn. Ik heb ... Maar nee, ik zal duidelijk zijn. Ik heb in 2019 80 %, 80 % - want ik heb ze niet allemaal – maar 80 % van de organisaties van de wijkkermissen ontvangen. In 2019. Ik heb dat, omdat het mijn eerste jaar was, geluisterd. Uiteraard. Ik ben meegegaan. Ik heb gezocht naar bekommernissen. Ik moet in alle eerlijkheid zeggen, dat er ook beslissingen zijn genomen in het college als bleek, dat bepaalde tegemoetkomingen te beperkt bleken te zijn omwille van het niet-beschikbaar zijn van materiaal in onze uitleendienst. Dus we zijn daar eigenlijk vrij flexibel in geweest. De intentie – ik ga wachten tot dat ge beschikbaar zijt om te luisteren ... Dit jaar – en dat is altijd zo – als wijkkermissen eraan komen te zijn, dan spreek ik met mensen af. Ik heb al de mensen van Stenenmuurfeesten gezien. Met mensen van kermis Belsele is al ingepland. Duizend Appels. Ik heb al gesproken met de persoon van motortreffen. Daar zijn nog een aantal zaken, die daar verder moeten afgesproken worden. Ik heb ook gezegd, dat dat zeer snel zal plaatsvinden. Dus zeggen dat ik geen afspraken maak, dat ik geen afspraken wil maken, dat ik de programma's niet geef, dat ik budgetten moet geven. Ik heb gezegd zolang dat aan het algemeen subsidiereglement van evenementen en kermissen niets wijzigt, weten die mensen perfect wat zij kunnen verwachten. Want het is dat wat u al 8 jaar hebt uitgevoerd of nog langer. Want het is al heel lang geleden, dat eigenlijk subsidies zijn aangepast. Ik heb de intentie om deze legislatuur daar iets in te veranderen. Maar blijkbaar bent u niet tevreden over uw beleid van de vorige jaren, want moet het plots heel dringend veranderen. Ik denk, als er een goed beleid was naar wijkkermissen en kermissen, dat ik gerust mag zeggen, dat 2019 en 2020 stabiel blijft en dat we dan gaan kijken.

Ik heb aan iedereen, die ik al ontmoet heb, duidelijk gezegd “er wijzigt niets, dus ge kunt materialen beschikbaar hebben zoals het vroeger was, ge kunt beschikken over dezelfde budgetten”. Alleen heb ik gezegd van “het is voor de dienst van de feestelijkheden zeer moeilijk om te weten wat nu een evenement is in samenwerking met de stad, georganiseerd door de stad”, “wie krijgt nu gratis feestmateriaal, dat is koffiedikkijken, daar is eigenlijk geen duidelijke visie rond”. Wil dat zeggen dat ik daar iets verander in verhouding met 2018, 2017, 2019? Neen. Maar, ik heb wel gezegd, om eigenlijk die dienst efficiënt te laten werken, gaan we kijken of we het systeem niet kunnen toepassen dat iedereen zijn feestmateriaal moet betalen, zodoende dat eigenlijk het bestellen en het factureren van het feestmateriaal heel eenvoudig kan gebeuren met twee tarieven, een commercieel tarief en een niet-commercieel tarief. En die oefening zijn we nu aan het doen. Maar diegenen, die vroeger beroep konden doen op gratis feestmateriaal, dat we die subsidie verhogen met het bedrag, dat zij moeten betalen aan het huren van het feestmateriaal. Ik heb ook gezegd “we gaan het subsidiereglement vereenvoudigen”. Wat wil zeggen, dat als je een kermis organiseert, krijg je een bepaald bedrag. Als ge een koers organiseert, krijgt ge een bepaald bedrag. Maar ik ga mij niet meer bezighouden met te zeggen en als ge nog een kaartwedstrijd organiseert, krijgt ge nog eens 35 euro. Als ge een darts doet, krijgt ge nog eens 45 euro. Neen, dan gaan we zeggen, als ge een ... Allé, maar ook dat is nog niet finaal hé. Dus reken mij daar nu ook niet op af. Als ge er bepaalde organisaties bij doet, dan ga je ook terug kunnen beroep doen op een subsidie. Maar dat zal niet enkel wandelen zijn en dat zal niet enkel ... Allé, een sportactiviteit bij een kermis en bij een koers doen, is een sportactiviteit. En voor mij, welke sportactiviteit dat dat dan is, dat leidt tot eenzelfde vorm van subsidie. Allé, dat is mijn logica. Maar ik ga nu nog niet zeggen welke implicaties ... (overschakelen naar bandopname 5) ... dat dat heeft en hoe dat reglement er gaat uitzien, omdat ik u moet zeggen dat het heel complex is en dat ik soms het bos door de bomen niet zien. Maar, ik zeg er wel bij, door iedereen die op mijn bureau komt van organisaties, het gewijzigd subsidiereglement zal nooit resulteren in een mindere subsidie voor uw organisatie. Het zal mogelijks een vermeerdering inhouden, maar ik kan dat nu nog niet zeggen hoeveel dat dat juist is.

VAN PETEGHEM: Een kleine repliek. In de eerste plaats, ge laat het achterste van uw tong zien. En ik heb daar ook geen probleem mee. Ik heb daar geen probleem mee, dat ge dingen wijzigt. Zeker niet, want dat is uw taak. Ja maar, dat is uw taak. Ik vraag wel dat ge die taak bekijkt en dat dat niet nog een jaar wacht. Want dat is de taak van bv. Puiveldekermis, het komt in orde, maar volgend jaar gaat ge zoveel niet krijgen.

Die mensen die vragen exact, die mensen die vragen exact “laat ons eens rond de tafel zitten, wat is de bedoeling wat je hier doet met uw beleid”. Dat is een vraag en dat is een terechte vraag. En ik heb geen probleem hé, Ine, dat je als bevoegde schepen zegt ik ga dingen wijzigen. Het gaat hem niet over mijn organisaties. Het gaat hem over de organisaties met medewerking van de stad. En dat is jarenlang geweest. Medewerking van de stad, dat er een verschil is tussen privaat en medewerking van de stad. En de diensten weten dat perfect. Dat ge dat wilt veranderen, ik heb daar geen probleem mee. Maar doe dat dan en kijk ernaar.

SOMERS: Gaspard, ik ga dan duidelijk zeggen hé, ge moet hier niet in uw repliek zitten zeggen dat bepaalde kermissen denken dat ze volgend jaar minder gaan krijgen dan dit jaar. Als ik zeg dat ik een subsidiereglement wijzig, waarbij dat elke organisatie 100 % zeker mag zijn, dat ze evenveel hebben dan vandaag de dag en in vele gevallen zelfs meer, ...

VAN PETEGHEM: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

SOMERS: ... dan moet gij hier dat niet insinueren, want dat kan ik dus echt niet verdragen hé. En het is eigenlijk door al die insinuaties, dat eigenlijk de mensen in paniek geraken. Want ik heb nog geen negatieve boodschap naar die verenigingen gebracht. En een subsidiereglement aanpassen in het midden van een jaar, ik denk dat u schepen bent geweest en dat u weet dat dat niet is zoals gewenst hé. Want dan heb je 5 kermissen die al gepasseerd zijn volgens het oude reglement en de volgende van het jaar zijn volgens het nieuwe reglement. Ik denk, als we naar de gemeenteraad van juni of augustus kunnen komen met een nieuw reglement, dat we de tijd nemen om iedereen in het najaar deftig te informeren, zodoende dat ze weten wat ze in 2020 organiseren, welk systeem dat gaat gehanteerd worden, ik denk dat dat de juiste manier van werken is. En niet midden in een jaar een subsidiereglement wijzigen en geen goeie communicatie.

VAN PETEGHEM: Ik heb daar geen probleem mee, maar dat is dan het 3e jaar dat ge bestuurt hé. Dan zijt ge goed bezig.

SOMERS: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Mevrouw Geerts, u vraagt nog een ...

VAN PETEGHEM: Ik ben begonnen met peanuts.

VOORZITTER: Ja, mijnheer ...

GEERTS: Een kleine vraag voor verduidelijking. Mevrouw Somers, het is niet nodig, denk ik, om u zo boos te maken. Als we langs deze kant van de tafel zitten, worden we verondersteld van kritische vragen te stellen. En ...

... (?): ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

GEERTS: Heb jij het woord? Nee zeker hé. Maar u zei in uw toelichting, in het begin, toen u het situeerde, zegt u we zijn daar eigenlijk altijd al, allé, met het college op een redelijke manier met materiaal als er aparte, extra beslissingen moesten genomen worden. Ik denk dat het misschien goed is, dat we die informatie ook eens krijgen als gemeenteraadslid. Want ik kan mij daar dus gewoon niets bij voorstellen. Dus als u zegt ja, soms was er, konden we het materiaal ... Allé, zo moet ik het interpreteren denk ik. Soms konden we het materiaal niet leveren en hebben we financieel of bijgepast. We moeten die discussie niet langer rekken dan nodig is, maar ik denk dat het goed zou zijn, dat we daar eens een overzicht van krijgen.

VOORZITTER: Mevrouw Somers?

SOMERS: Ik wil daar een overzicht van geven, want dat gaat eigenlijk over organisaties, die eigenlijk in samenwerking met de stad normalerwijze beroep kunnen doen op het materiaal van onze stad, maar omwille van eigen gebruiken door onze eigen diensten het volume aan materiaal niet beschikbaar was, waardoor dat zij dat hebben moeten gaan huren. En dan vind ik als het in samenwerking is met de stad, dat dat ook maar een normale beslissing is. Anderzijds, ik geef u gelijk als ge zegt dat ge vanop de oppositiebanken kritisch naar iets moet kijken. Maar ik kan u zeggen, dat het geen evidentie is om met alles wat er georganiseerd wordt in Sint-Niklaas en met het kluwen in het huidig subsidiereglement – sorry, dat ik dat moet zeggen – allé, en de versnippering van verschillende bedragen samenbrengen om niet het risico te lopen dat door heel snel daarmee tewerk te gaan, dat ge eigenlijk zou resulteren in een fout subsidiereglement. Ik doe daar niet aan mee. Bovendien komen ook de materialen van de provincie mee in ons beheer, allé, in ons beheer, het wordt beheerd vanuit de provincie, maar het komt in onze magazijnen terecht. En het is dan ook, we gaan dan ook overgaan tot een digitaal systeem voor het ontlenen van feestmateriaal. En dan is dat denk ik een wijziging, die ge best bundelt. Enerzijds het toevoegen van de provincie, twee het digitaliseren van het proces en drie het wijzigen in het subsidiereglement. En dat ge eigenlijk naar alle organisaties drie keer op een jaar moet gaan om die communicatie telkens aan te passen.

VOORZITTER: Mijnheer Van Peteghem, nog kort?

VAN PETEGHEM: Nog kort iets. Wat betreft het materiaal van de provincie – toevallig ben ik daar geweest, dat is niet om kritiek te geven – het is zo dat de provincie heeft gekeken voor een andere locatie. En dat daar dan al een afspraak gemaakt is wat betreft het onderbrengen van de locatie van het materiaal van de provincie. Ik heb daar geen probleem mee. Als ge ziet welk materiaal dat de provincie ter beschikking heeft, dan vrees ik dat ge er weinig zult van kunnen gebruikmaken, omdat daar niet voldoende is. Ik heb daar bv. naar een beamer gaan kijken. Ze hadden maar ene.

Allé, ik bedoel, het is niet zo simpel om materiaal van de provincie mee uit te lenen en dat in te passen in het stadsmateriaal. Ik wil dat maar eens hebben, ze zoeken alleen een locatie om hun materiaal onder te brengen in de dienst.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Peteghem. Ik stel voor dat we dit punt afronden en dat we gaan naar de volgende interpellatie, nr. 7 door raadslid Jef Maes, vragen in verband met aanvraag omgevingsproject Industriepark-Noord 10 in Sint-Niklaas. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Vorig jaar in april was er heel wat ongerustheid bij de bewoners van de Hoge Heerweg, omdat een afvalverwerkend bedrijf daar asbestafval wilde gaan opslaan achter hun tuinen in het Industriepark-Noord. Die aanvraag is terecht door het stadsbestuur afgewezen en op een druk bijgewoonde vergadering toegelicht. En in een degelijk gemotiveerd besluit, een collegebesluit van 6 mei, waar we ons ook helemaal in kunnen terugvinden, heeft het stadsbestuur dus een negatief advies geformuleerd. Dat bedrijf heeft dan zijn voorstel of zijn ontwerp ingetrokken, maar die hebben nu een nieuwe aanvraag ingediend en ditmaal doen ze dat onder de noemer van een stedenbouwkundige aanvraag. En de bewoners, die zijn nu wel helemaal ongerust, omdat het helemaal niet duidelijk is wat zij plannen. En zij hebben dus ook opnieuw bezwaarschriften ingediend en een petitie heb ik gelezen ook al met meer dan 100 handtekeningen ingediend. Dus en we begrijpen die ongerustheid. Want de vraag is of we hier niet te maken hebben met een soort van salamitechniek, waarbij stap voor stap vergunningen worden aangevraagd om op die manier eigenlijk te komen waar men vorig jaar is geëindigd. En het is ook een bedrijf met een bedenkelijke reputatie. Ze willen nu zogezegd lege containers gaan opslaan. Maar ja, wie heeft een bedrijfsactiviteit met lege containers? Temeer omdat de bewoners al hebben vast kunnen stellen, dat op het terrein eigenlijk allemaal al volle containers staan, afgedekt met een doek. Ik heb u de foto's opgeladen ook. Wat zit daarin? Hebben zij daar een vergunning voor gehad? Zit daar bouwafval in? Wij hopen dat er geen asbest inzit. Maar gisteren kreeg ik van een bewoner de bevestiging, die daar steenpuin wegbracht, dat men daar gewoon op dat moment 2 asbestbuizen in de containers aan het laden was. Dus men heeft daar duidelijk geen vergunning voor. En men doet daar dingen, die eigenlijk het daglicht niet kunnen zien. Maar ik denk niet dat het de bedoeling is, dat de buurtbewoners eigenlijk gaan controleren wat daar gebeurt. En het lijkt ons eigenlijk wel beter om te voorkomen, dan te moeten controleren en handhaven. Dus, er zijn heel wat bezwaren, die in de vorige aanvraag ook al een probleem waren. Een bufferzone bv., was een element, het ontbreken daarvan, in de argumentatie van het stadsbestuur. Dat probleem wordt in de huidige aanvraag ook geen rekening mee gehouden.

De nota van het schepencollege maakt ook melding, dat er moest rekening gehouden worden met een stedenbouwkundige vergunning van de vorige eigenaar, waar ook in dit ontwerp en in deze aanvraag geen rekening mee wordt gehouden. Ten derde, de bewoners die vrezen lawaaihinder. Er is al heel wat vrachtverkeer. Als men daar lege containers gaat laden en lossen, dan is dat een groot probleem qua lawaaihinder. Men gaat dan ook 6, allé, 3 geplande units verhuren en nog delen daarvan. Dus het zou in het grootste geval over 6 bedrijven kunnen gaan, die daar met allerlei dingen afval gaan aanvoeren, met containers en dergelijke meer. Dus de bewoners zijn daar nogal ongerust. Ook hebben zij schrik voor hun privacy, omdat ze nu ook in de hoogte gaan bouwen, dat daar een conciërgewoning komt, die eigenlijk uitkijkt op de woningen in de Hoge Heerweg. Dus ik denk niet dat het de bedoeling is, dat daar uiteindelijk dat bedrijf daar de privacy van de bewoners kan schenden. Er is ook al een lijst, die de bewoners mij hebben bezorgd van 72 inbreuken, die het bedrijf in het voorbije jaar sinds dus mei tot december heeft gedaan. Ik zal u straks die lijst bezorgen. Want daar wordt op de meest mogelijke en onmogelijke momenten, zelfs in het weekend, gewerkt. Daar komen ja, vrachtwagens toe. Daar worden dingen gelost en geladen op dit ogenblik al eigenlijk, terwijl ze daar geen vergunning voor hebben. Dus vandaag hebben wij eigenlijk twee vragen voor u, schepen. Dus gaat u dan nog eigenlijk voorafgaand aan de beslissing, die u als stadsbestuur moet nemen, verdere informatie opvragen bij dat bedrijf, wat eigenlijk hun plannen zijn? Want die worden voor een stuk gemaskeerd in de huidige aanvraag. Dus wat is de activiteit, die zij echt plannen? Wat gaan ze doen op die dingen? Wat gaan ze doen met die lege containers? Gaan die gevuld worden? Wat gaat men daarmee aanvangen? En ten tweede, gaat het stadsbestuur opnieuw een informatievergadering organiseren om de buurtbewoners te informeren en gerust te stellen wat er eigenlijk boven hun hoofd hangt? Dus dat had ik graag van u vernomen, hoe u daartegen aankijkt tegen die ontwikkelingen.

VOORZITTER: Schepen De Meester?

DE MEESTER: Ja, zoals u weet, mag ik inhoudelijk als schepen – en trouwens niemand van het college – mag ik nog geen uitspraak doen over het dossier, vooraleer er een collegebeslissing genomen is door het college van burgemeester en schepenen. Dit was ook zo bij de vorige uitspraak rond het voorliggend perceel. Het college mag maar een uitspraak doen als alle elementen in het onderzoek zijn aangedragen. De insteken uit het openbaar onderzoek, de interne en externe adviezen en de beoordeling van de gemeentelijke omgevingsambtenaar voor stedenbouwkundige handelingen. Indien ik mij hiervoor zou verleiden om toch inhoudelijke uitspraken te doen, zou dat gezien kunnen worden als vooringenomenheid en maken we mogelijk een procedurefout.

Dus ik hoop dat u het met mij eens bent, dat we dit moeten vermijden. Wat betreft de vraag voor de informatievergadering hadden we met het college van burgemeester en schepenen beslist, dat we inderdaad op die vraag wilden ingaan om een informatievergadering te beleggen. We hebben de aanvragers dan ook gevraagd om in een informatievergadering hun aanvraag uit de doeken te doen en de vragen en bezorgdheden uit de buurt te beantwoorden. De aanvragers wensen echter niet in te gaan op onze vraag. We kunnen hen als stad niet dwingen om in te gaan op die vraag voor een informatievergadering. Dit is in deze procedure geen wettelijke verplichting. Zo'n informatievergadering kan dus niet doorgaan. Aangezien het openbaar onderzoek morgen afgelopen is, heeft het geen zin om vóór de inhoudelijke uitspraak van het college van burgemeester en schepenen nog een informatievergadering te houden. We zouden immers niet anders kunnen of niet anders kunnen doen dan samen de aanvraag vast te stellen. Meer informatie zal ons dat ook niet opleveren. Vragen of opmerkingen zouden niet aan de aanvrager kunnen gesteld worden, gezien die afwezig zou zijn. En vragen of opmerkingen zouden niet meer kunnen ingebracht worden in het openbaar onderzoek, omdat dat al afgesloten is. Allé, na morgen hé. Wat ik wel kan meegeven, is dat zowel alle betrokken diensten als het college van burgemeester en schepenen de verschillende aangehaalde bezwaren die u hier vernoemde, maar ook alle bezwaren die worden ingediend met zeer veel zorg zal bekijken en beoordelen. Ik wil daarnaast nog meegeven, dat ik de lijst, die u daarjuist, waar u daarjuist naar verwees, dat ik die ook reeds gekregen heb. En ik wil los van dit dossier in het algemeen ook nog eens heel duidelijk zeggen, als u ergens een vermoeden hebt, dat er asbestactiviteiten gebeuren, aarzel niet om onze diensten op de hoogte te brengen. Dat is ook over deze locatie al eens gebeurd, dat onze diensten ter plaatse geweest zijn naar aanleiding van een melding. Toen was er geen sprake van asbest, maar dat wil natuurlijk niet zeggen, dat dat uitgesloten is in de toekomst. Dus of op een andere locatie. Dus als er ergens een vermoeden is, aarzel niet om de diensten te contacteren, zodat ze ter plaatse een controle kunnen doen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel, schepen. Ik begrijp, dat u inhoudelijk niet op dit dossier kunt ingaan. Dat is inderdaad, ja, u moet wachten tot het onderzoek is afgesloten. Maar als de aanvrager niet bereid is om informatie te geven en ook geen informatievergadering te houden, dan wijst dat toch wel op een zekere onwil die er van die kant is en het feit dat hij geen openkaart wil spelen ten opzichte van de buurtbewoners en dus ook zijn relatie met de buurt eigenlijk niet echt op een goeie voet wil hebben. Dus dat is toch wel iets, waar ik denk dat men daarmee rekening moet houden.

En ik vraag u dan ook, ik weet niet, als u, is het de bedoeling dat het stadsbestuur, nadat u een beslissing heeft genomen, wel opnieuw een informatievergadering te beleggen voor de buurt? Want dat lijkt mij dan toch ook wel belangrijk. Daar hoeft de aanvrager niet aanwezig te zijn, maar daar kunt u wel toelichting geven, zoals u de vorige keer ook heeft gedaan hé.

DE MEESTER: Ja, we hebben ons als college nog niet uitgesproken op welke manier dat we kunnen, allé, dat we de beslissing kunnen communiceren. Ik zie daar verschillende mogelijkheden en verschillende voor- en nadelen. Dus we zullen ons daar als college over beraden. Ja, ik ga ook over de intenties en alle dingen geen uitspraken doen, net om zeker geen vooringenomenheid aan de dag te leggen. Maar het is een element natuurlijk hé. Wat wou ik daarnaast nog zeggen? Ah ja, het verschil is natuurlijk, in de vorige procedure was het een procedure die niet alleen een stedenbouwkundige procedure was. Toen hing er ook een milieulijk aan en was de bevoegde overheid de deputatie en was het college van burgemeester en schepenen gaf advies in die hoedanigheid. In deze procedure is het anders. Is het enkel een stedenbouwkundige. En is het het college dat een beslissing zal nemen. Dus in die zin is de procedure wel anders en was er de vorige keer na ons advies nog de rest van de procedure tot de uiteindelijke beslissing van de deputatie, die er niet gekomen is, aangezien de aanvrager zijn aanvraag heeft ingetrokken na ons advies. En ik denk zelfs ook na het advies van de provinciale omgevingsambtenaar. Maar over welke manier dat we de buurt kunnen informeren, daar zullen we ons als college over beraden om dat op een transparante en duidelijke manier te doen.

MAES: Ja, bedankt voor uw duidelijke antwoorden.

VOORZITTER: En dan ten slotte hebben we het 8^e punt, weer een interpellatie van raadslid Jef Maes, vraag van ABLLO, organiseer een wedstrijd voor AZ Nikolaas. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, we hebben vorige week allemaal informatie ontvangen via mail van ABLLO met een oproep naar het stadsbestuur om een internationale architecturale en stedenbouwkundige wedstrijd te organiseren voor de herlokalisatie van AZ Nikolaas. En dus ja, ik denk dat de insteek van hun vraag – en ik citeer wat zij in hun mail ook hebben geschreven – dus “wanneer studenten architectuur op één semester in staat zijn om grote creativiteit te ontwikkelen, wat zou het dan zijn mocht het stadsbestuur een internationale wedstrijd uitschrijven om gedegen ontwerp bureaus hierover te laten nadenken”. Dus ik denk dat het ook een beetje in de lijn ligt van wat het stadsbestuur nu doet wat betreft de herschikking van de Grote Markt, waarbij eigenlijk ook dus de Vlaamse Bouwmeester wordt aangesteld om zo’n wedstrijd op het getouw te zetten. Nu, ik hoor daarnet als we het hebben over het mobipunt, dat er toch in vrij zekere termen over dat mobipunt wordt gesproken. Er komen en er zullen.

Ja, ik heb dan de indruk dat er eigenlijk die studie, dat het stadsbestuur daar al op vooruitloopt of wat is dat dan? Allé, daar denk ik wel dat het nuttig is om daar meer duidelijkheid op te hebben. En dus dat is mijn eerste vraag. En mijn tweede vraag, wanneer dat ik die studies en die ontwerpen van de studenten heb doorgenomen, dan vond ik dat toch wel zeer interessant. En niet alleen vanuit het oogpunt van de hervestiging van AZ Nikolaas, maar als we bekijken het tweede voorstel, de locatie stationsomgeving, waarbij verschillende pistes worden uitgewerkt om de spoorlijn onder de grond aan te brengen, dan denk ik toch dat we eens moeten kijken ja, op welke manier dat we daar eventueel op de langere termijn kunnen naar kijken. Want ik hoor hier al consternatie in de zaal, maar die consternatie was er ook in Antwerpen, toen eigenlijk men het punt van de overkapping van de Ring naar voor heeft gebracht. En als Ringlang zijn voorstel heeft gedaan, ja, dan was ook iedereen “allé, dat is niet mogelijk en dat kan niet”, enz... Dus ik denk dat we toch en dat is iets, wat je natuurlijk niet op één legislatuur, maar misschien op 15 à 20 jaar moet bekijken, dat het toch iets is. Die spoorlijn, dat is een litteken, dat historisch in onze stad is getrokken. En het zou goed zijn, het zou een enorme meerwaarde zijn, mochten we dat kunnen oplossen. Hoe en op welke manier, dat vind ik dat zeker en vast onderzoek verdient. En ik zou dat toch nog niet zomaar weggooien, wat hier door die studenten uiteindelijk is gepresteerd. En dus daar ook op dat vlak een vraag van wordt daar ook naar gekeken vanuit dat oogpunt?

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik begrijp de bekommernis van collega Maes andermaal wat betreft de hoogstwaarschijnlijk zekere lokalisatie van AZ Nikolaas daar waar het voorzien is aan de Hoge Kouter, Neerkouter. Ah nee, nee, Neerkouter. Ja, maar hij brengt mij altijd op een verkeerd been hé. De Neerkouter. Nu, wij zijn daar altijd koele minnaars van geweest, omdat wij ons altijd zoveel mogelijk hebben verzet tegen de inname van open ruimte. Zeker als het hier ging om gebruikte en bruikbare landbouwgrond. Maar men kan moeilijk een omelet bakken zonder eieren te breken en het was wat ons betreft dan toch de minst slechte oplossing. En de twee, die er in theorie nog overschieten, dus deze en De Woningen, het lijkt mij voor de hand liggend – en ge moogt dat ontkennen of daar niet op reageren – maar dat het dus de locatie zal worden aan de Neerkouter. Goed, het is wat het is. Als wij dan zien, dat er nu vanuit de 2^e of de 3^e maal dat ABLLO een poging alsnog onderneemt om dit dossier te heroriënteren, letterlijk en figuurlijk, dan heb ik daar toch mijn vragen bij. Het dossier is zeer vergevorderd, dus ik denk nu nog opnieuw beginnen, want eigenlijk volledig opnieuw beginnen met daarbij nog een internationale wedstrijd, enz..., enz... dat lijkt mij een beetje van het goede teveel.

En als collega Maes zegt van ja, kijk, het is knap dat men tot een vaststelling is gekomen vanuit studenten – en ik wil niet denigrerend doen over de inzet van de studenten en de kennis en de kunde van die studenten – dat ze dat op 6 maand hebben kunnen klaarkrijgen. Het is misschien omwille van dat korte tijdsbestek, dat het misschien een onvolkomen project is dat ze hebben voorgesteld. De mogelijkheid, ik laat dat in het midden. Maar als, het wordt dan helemaal te gek als dan de herlokalisatie wordt geopperd in de stationsbuurt. Ja, ja, ja, ge hebt dat wel gezegd. Herlokalisatie in de stationsbuurt. En ik verwijs nog maar en diegenen die hier de vorige legislatuur ook zaten, kennen de esbattementen, die wij gehad hebben met de groep Red Kloosterland, want daar in die buurt zou het dan komen. Als er daar nu al zo'n verzet was tegen bepaalde ontwikkelingen en ge wilt dan midden in de stad, midden in de stad, in de stationsbuurt een nieuw AZ Nikolaas inplanten, dan kunt ge het beter laten en aanpassen in de wijk waar ze tot op dit moment zich bevindt. Mijn standpunt. Dan wat betreft de spoorweg. Collega Maes, u weet dat misschien ook nog. Ik herinner mij dat nog zeer goed. Het moet de tweede helft van de jaren '60 geweest zijn, dat dan de stad was opgedeeld. En er hingen dan affiches. Ten noorden van de spoorweg hingen overal, praktisch aan alle huizen affiches "wij zijn geen achterbuurt". Omdat wij toen ijverden – want ik woonde in het noorden van de stad, in de achterbuurt, ja, ge ziet het eraan hé, voilà – dat men daar zei de stad zal worden opgedeeld. En terecht. We hebben ons daartegen verzet, maar we hebben dat niet gehaald. Dat is trouwens geen bevoegdheid van de stad, noch van de provincie. Dat is een bevoegdheid van Infrabel, gekoppeld aan NMBS. Dus wij mogen op onze kop staan. Ik denk dat dat nooit zal lukken. En waarom dan onder de grond en niet boven de grond? Dat zijn weer allemaal discussies. Laat ons nu van onze stad maken wat ervan te maken is. Ik wil daarmee niet zeggen, dat het huidige bestuur op de goeie weg is, zeker niet. Maar dat zijn andere discussies. Dat zijn andere discussies. Maar nu nog, nu nog een bijkomende investering overwegen, zij het op lange termijn, van een nieuwe ondergrondse spoorweg en een nieuw ondergronds station, ik denk, wij mogen dromen en wij moeten dromen en we moeten kunnen blijven dromen, maar laat ons eerst AZ Nikolaas maken dat dit werkzaam is vóór 2027, ten laatste 2027 op de locatie waar het nu voorzien is. En dan praten we verder.

VOORZITTER: Ik geef eerst het woord aan mevrouw Geerts. En daarna heeft ook mijnheer De Meyer nog het woord gevraagd. Mevrouw Geerts?

GEERTS: We hebben die discussie hier al uitvoerig gehad. We hebben denk ik vorig jaar, midden vorig jaar nog eens een opstoot meegemaakt van ABLLO. We hebben daar toen ook de schepen mee geconfronteerd, maar allé, het bouwen van een ziekenhuis denk ik is wel iets van het algemeen belang. En daar ga je niet lichtzinnig mee om.

En ik denk of je nu de uitkomst leuk vindt of niet, dat hier allerminst lichtzinnig mee omgegaan is. Elk tracé, elke stap die in dit dossier gedurende 10 jaar gezet is, is uitvoerig en grondig gedocumenteerd. En dan kan je natuurlijk, allé, ik vind het schaamteloos eigenlijk, dat je dan ... Er zijn zoveel mensen 10 jaar bezig om alles te motiveren en dan doe je een oefening met je studenten, oké, dat is allemaal fijn en dan moeten die 10 jaar maar weggesmeten worden om dan ineens andere pistes te bewandelen. Allé, zo werkt het niet. En ik vind dat een beetje jammer ook, dat sommigen zich daar nu achter die mensen willen stellen. Ik denk dat dit één van de dossiers is, waarschijnlijk het best gedocumenteerd dossier, dat we hier al sinds mensenheugenis gehad hebben. En nogmaals, dit gaat om het algemeen belang. En diegenen die nu vinden dat ze daar wat politieke spelletjes moeten rond spelen, zullen ook waarschijnlijk diegenen zijn, die in 2027 – stel dat het niet op tijd klaar geraakt – dan zullen dat dezelfde zijn die moord en brand schreeuwen over het feit hoe het mogelijk is, dat wij er niet in slagen of althans het ziekenhuis er niet in slaagt om op tijd klaar te zijn. Dus ik vind dat redelijk teleurstellend eigenlijk. Dus mijn goed gevoel van daarnet van die democratie, dat pleidooi voor democratie is eigenlijk bij deze een beetje weg.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Een algemene oproep en een concrete vraag. Collega's, laat ons met z'n allen er zorg voor dragen, dat het ziekenhuis zich hervestigt op het grondgebied van onze stad. Twee, mijn concrete vraag, wanneer zal het rup op de gemeenteraad komen?

VOORZITTER: Ik geef het woord aan schepen De Meester.

DE MEESTER: Ja, misschien eerst eventjes antwoorden op de vraag die Jef hier of mijnheer Maes – ik weet niet of ik hem Jef mag noemen – maar die in de loop van de zitting naar boven kwam. Maar in de huidige procedure zijn er zoals hier al gezegd twee mogelijke locaties, die nog overblijven na een hele procedure, die al gevoerd is. Dus het lijkt mij niet vreemd, dat bij de opmaak van het toekomstige plan voor het openbaar vervoer op ons grondgebied, dat er rekening gehouden wordt met die inzichten, die al verworven zijn. Dus in die zin vind ik dat op zich zeker niet vreemd. Maar ten gronde, de vraag die mijnheer Maes naar voorschof. We hebben ABLLO uitgenodigd op het stadhuis en samen met een hele reeks ambtenaren een presentatie laten geven. Op zich is de studie boeiend. Welke plaats zou het ziekenhuis kunnen innemen in de stad van 2050? En dat doet dromen. Wie van ons droomt er niet, dat de spoorweg onder de grond ligt bv.? Maar natuurlijk is dat niet de uitdaging, waar het ziekenhuis vandaag voorstaat.

Om zijn rol als regionaal ziekenhuis te kunnen blijven spelen en het zorgaanbod dat vandaag wordt aangeboden in het Waasland op niveau te kunnen houden en misschien zelfs te kunnen verbeteren, hanteert het ziekenhuis als doelstelling de realisatie in 2027 zoals hier ook al gezegd is. Met dat traject zijn ze immers in 2007 gestart. Toen met het onderzoek om te proberen de beide sites op de huidige locatie op een efficiënte manier met elkaar te verbinden. Maar ik ga niet heel de geschiedenis nog eens herhalen. We hebben er al eens een commissie aan gewijd. En in de vorige bestuursperiode al meerdere natuurlijk. Het tijdsperspectief en ook het budgettaire kader van deze studies maakt dus compleet abstractie van de realiteit, waar het ziekenhuis vandaag voorstaat en waar wij als stadsbestuur ook rekening mee moeten houden. Willen we AZ Nikolaas nog steeds als regionaal ziekenhuis behouden? En ik denk dat iedereen hier in de zaal ook die bekommernis deelt. Het zorgaanbod, dat AZ Nikolaas vandaag biedt, willen we voor de burgers van onze stad én het Waasland graag ook in het Waasland blijven aanbieden. En daarvoor is dat tijds kader, waar de studenten geen rekening mee moesten houden, voor het ziekenhuis én voor ons als bestuur wel cruciaal. Dus neen, we gaan de huidige procedure ... (overschakelen bandopname 6) ... niet stopzetten om in te gaan op het voorstel van ABLLO, omdat een tijds kader niet in overeenstemming is met het behouden van een regionaal ziekenhuis in Sint-Niklaas. Voor het stadsbestuur is het noodzakelijk, dat de Sint-Niklazenaar én de mensen uit het Waasland hier terecht blijven kunnen voor heel wat behandelingen en daarvoor niet moeten uitwijken naar Gent, Antwerpen of bv. Dendermonde. We kunnen dat regionaal ziekenhuis voor het Waasland niet keer op keer of niet keer op keer op het spel zetten door de verleiding om bij elke stap op de resetknop te drukken en abstractie te maken van het studiewerk van de afgelopen 10 jaar. Over uw suggestie om de Bouwmeester te betrekken, weten we dat de Bouwmeester niet instapt in lopende processen. We weten dus dat hij geen curator in dit proces wil zijn. Dus op de vraag om samen te dromen over een stad, waar de spoorlijn onder de grond loopt, dat wil ik gerust doen. Bij dit soort dromen is het fijn om even niet te moeten rekeninghouden met de ettelijke miljarden, die het ondergronds brengen van die lijn kost en dat het niet evident is om de spoorlijn Antwerpen-Gent jaren te onderbreken. Maar dit soort denkoefeningen staat qua budgettair en tijds kader los van de uitdagingen, waar AZ Nikolaas vandaag voorstaat om te zorgen, dat het zorgaanbod ook in de toekomst nog steeds in het Waasland aanwezig is. En wat betreft de vraag van mijnheer De Meyer, ik zal u het antwoord ook schriftelijk laten bezorgen, maar op dit moment loopt het milieueffectenrapport. We verwachten het milieueffectenrapport normaal gezien rond de periode van, dat dat afgerond is, rond de periode van Pasen.

En als het milieueffectenrapport gaat een uitspraak doen of beide locaties aanvaardbaar zijn voor mens en milieu, of er een locatie is die naar voorgeschoven wordt. En het zal uiteindelijk in deze procedure is het college van burgemeester en schepenen dat een opstart van het rup daarna moet in gang zetten.

DE MEYER: Ik zal u ook zeggen waarom ik de vraag stel, schepenen. Ik heb die vraag ook gesteld in december ofwel aan u, ofwel aan schepenen Hanssens. Ik weet het niet juist meer. En toen is er mij gezegd “dat rup zal op de gemeenteraad komen in het voorjaar”. Maar nu hoor ik al geruchten, dat het allemaal snel moet gaan om dit rup nog dit jaar op de gemeenteraad te krijgen. Allé, ik vind dat, dit proces moet een aantal procedures doorlopen, waar dit tergend traag voor een project van dergelijk groot maatschappelijk belang verloopt. En dat is niet uw persoonlijke fout, maar het is een gezamenlijke verantwoordelijkheid meer van het schepencollege dan van de gemeenteraad, dat het proces toch ietsje sneller vooruitgaat. Dat is mijn bezorgdheid, die ik even wou meegeven.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Maes in zijn repliek op de ...

MAES: Dank u wel. Eerst en vooral wil ik toch eventjes reageren op het punt wanneer ik gesproken heb over de stationsbuurt, dan was dat niet in functie van de herlokalisatie van het AZ Nikolaas. Dus ik heb ook duidelijk in mijn voorstel van interpellatie geschreven, dus dat ik gecharmeerd was door het voorstel van de studenten, niet zozeer door de herlokalisatie van het ziekenhuis in de buurt van het station, maar vooral door de gedurfde denkpiste om dat daar te bekijken. En ik vind dat we toch ook moeten en dus inderdaad dromen en we moeten daar verder over nadenken, want ik denk dat – en u kan ingaan op de kosten en dat zal geld kosten, maar het zal niet alleen een kwestie zijn van de stad, dat zal voor heel veel verschillende partners zijn die daar moeten bij betrokken zijn – maar je moet ook bewust zijn van de meerwaarde die we daardoor kunnen creëren voor de stad, als je die spoorlijn niet meer door het midden van de stad ziet getrokken worden. En als het in het verleden zo was, dat de mensen zich in de achterbuurt in het noorden beschouwden, wel ja, dus nu heb je die splitsing ook. En je zit daar met een viaduct, die niet gemaakt is voor de eeuwigheid hé. Dus het beton, dat is ook maar voor een bepaalde termijn uiteindelijk goed. Betonrot kan zich ook daar op zekere termijn gaan manifesteren. Dus we moeten daar sowieso naar kijken. Dat is één punt dat ik wou zeggen. Wat betreft de herlokalisatie van het ziekenhuis, ik wil, ik denk dat de uitgangspunten van ABLLO waardevol zijn. Maar het is inderdaad zo, dat daar eigenlijk niet op eenzelfde manier naar is gekeken en dat er eigenlijk van bij het begin redelijk gefocust is op de huidige locatie, waarvan je bijna kan zeggen, dat het ...

Men zegt het is de gewenste locatie, je kan al bijna zeggen dat het de besliste locatie is. En in dat opzicht gaan we, denk ik, ons daar inderdaad bij neerleggen of moeten neerleggen, want anders gaat er inderdaad en ik denk dat het een bekommernis is van ons allemaal, dat het ziekenhuis in 2027 in Sint-Niklaas gaat zijn. En als we dat proces nu stoppen, dan gaat het een probleem zijn. Dus in dat opzicht was het mijn vraag. Een vraag om te vragen wat gaat het stadsbestuur doen? En ik heb niet gezegd, dat de Bouwmeester daarbij betrokken moest worden. Ik heb gewoon verwezen naar wat er voor de Grote Markt was. Maar, wat niet wegneemt, dat ik denk dat het proces zoals het is gevoerd, absoluut geen goeie zaak is geweest en erg gefocust is op één benadering.

VOORZITTER: De schepen heeft nog ...

DE MEESTER: Ja, ik wil er toch eventjes op reageren. Alle locaties, die ABLLO zelfs in de loop van het proces nog naar voorgeschoven heeft als mogelijke locatie, zijn allemaal mee onderzocht. Maar waar het cruciale verschil blijft telkens weer is die tijdshorizon, die anders is. We spreken hier – en u heeft het zelf ook aangehaald – over die tijdshorizon van 2027. Zij maken er steeds abstractie van hé. De vorige keer kwamen zij met het idee van ondertunnel de N16. Maar vanaf dat ge aan zo'n dossier begint, allé, dan weten we vanaf dat we beginnen sleutelen aan dat soort wegenis, de oostelijke tangent is daar het beste voorbeeld van, dan zijt ge vertrokken voor jaren. Dus zij maken telkens abstractie van dat tijds kader. Dus we hebben al die locaties, die zij aangehaald hebben en ze hebben gevraagd om meer binnenstedelijke locaties te onderzoeken, dat is gebeurd. Maar wel telkens met die tijdsbril, die vrij dwingend is om te zorgen dat dat ziekenhuis zijn functie kan blijven spelen, zoals wij graag allemaal hier in de zaal denk ik hebben dat het wil spelen. Wat betreft die vermenging van de twee zaken, de spoorweg en AZ Nikolaas, ja, het zal, allé, het was natuurlijk in uw tussenkomst dat u over de beide begint en vandaar dat ik dacht dat ge de beide ... Maar goed, geen probleem. Ik heb ook gezegd in mijn antwoord, dat ik gerust die denkoefening mee wil doen. Ik vind dat zeer inspirerend. Maar dat we die los moeten zien van het locatieonderzoek van AZ Nikolaas. Dus dat is bij deze dan ook een antwoord op uw vraag. Ik wil zeer graag nadenken over hoe kan onze stad er in de toekomst uitzien, maar los van die concrete uitdaging waar AZ Nikolaas vandaag voorstaat.

VOORZITTER: Nog een ... Ik zie nog een ... Heel kort dan.

DE MEYER: Heel, heel kort, voorzitter. Deze tussenkomst was bijzonder nuttig. In die zin, dat ze ons geleerd heeft, dat 41 raadsleden van deze stad met minder of met meer overtuiging achter de mogelijke toekomstige vestigingsplaats staan. Met meer overtuiging herhaal ik daarom mijn oproep om de procedures iets sneller te laten vooruitgaan.

VOORZITTER: Oké. Dank u wel voor deze tussenkomsten. Dan gaan we nu verder in de besloten zitting en moet ik het publiek vragen om de zaal te verlaten.

---ooOoo---